

5^e jaargang, no. 7-8
juli-augustus 2026

In deze uitgave:

- Onderweg naar geestelijke volwassenheid (2)
- Bemoediging
- Je bent niet opgesloten (de deur)
- De positie van de vrouw in de gemeente
- De berg op en het dal in (2)
- Verwende christenen
- Wandelen door het Oude Testament (37)
- Erfzonde bestaat niet
- Openbaring in vogelvlucht (16)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE (met links naar de artikelen)

- 2 Onderweg naar geestelijke volwassenheid (2) - Pieter van Berkel
- 6 Bemoediging voor onze broeder op de Filipijnen - Gerrit van Ek
- 6 Jeugdrubriek: Je bent niet opgesloten (de deur) - Zeina Bassa-Dafesh
- 9 De positie van de vrouw in de gemeente - J.E. van den Brink
- 20 De berg op en het dal in (2-slot) - Toja Paas
- 23 Lieder om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
- 23 Lieder Kapelklanken op YouTube - Redactie
- 23 Verwende christenen - Gerry Velema-Drenth
- 24 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3 - Jacques Schoenaers
- 24 Wandelen door het Oude Testament (37) - Cees Visser
- 32 Erfzonde bestaat niet - Klaas Goverts
- 32 Boek Erfzonde óf duivelswerk? - J.E. van den Brink/ Rhemaprint
- 33 Openbaring in vogelvucht (16) - Toon van den Hoorn
- 37 Mededelingen, websites en colofon
- 37 Dan kun je weer ademen... en leven - Hanny Laurita

Is de tekst te klein? Druk ctrl in en scroll met het muiswielletje.

DE DAAD BIJ HET WOORD

ONDERWEG NAAR GEESTELIJKE VOLWASSENHEID (2)

Door Pieter van Berkel

1 - Hoe komen we verder op de weg naar geestelijke volwassenheid

Met deze bijdrage wil ik dieper ingaan op onze reis naar het geestelijk volwassen worden.

Met name wil ik een paar geestelijke schansen en bolwerken benoemen waar mensen op hun reis naar geestelijke volwassenheid tegenaan lopen. Hoe ga je daar dan mee om en hoe kun je voor jezelf deze hindernissen afbreken en... verder komen op de weg naar geestelijke volwassenheid. Met schansen en bolwerken bedoel ik in deze context: boosheid, frustratie, teleurstelling, pijn en trots. Deze bijdrage is geen theoretische uiteenzetting, maar is ook gebaseerd op mijn persoonlijke ervaring. Deze schansen en bolwerken veroorzaken enorme belemmeringen juist voor wederom geboren christenen. Wetteloze geesten houden ze hiermee in hun greep met als doel geestelijke groei onmogelijk te maken. Vaak zijn ze al zolang aanwezig, dat het eigenlijk gewoon is geworden. Ik hoor

dat regelmatig: 'zo ben ik nu eenmaal'. Men is als het ware blind voor zichzelf geworden. Dit is niet wat God bedoelt. Hij wil juist onze bevrijding en innerlijke genezing. Hij vergeeft je en vergeet wat je verkeerd hebt gedaan. Hij wil dat de rem op je geestelijke groei eraf gaat. Daarom roept de Heer steeds weer op om radicaal af te rekenen met deze geestelijke vijanden. Zij zijn de oorzaak van deze belemmeringen. Niet jij of ik. Dat proberen ze je wel wijs te maken, maar.... dat is een leugen. Het vraagt wel een volledige overgave aan de Heer. Je hoeft jezelf er niet voor te schamen, ook al zit je al jaren in het 'volle evangelie'. En...als je die keuze maakt, dan mag je verandering gaan ervaren en wordt de weg voor jou weer vrijgemaakt om het beeld van de Heer Jezus gelijkvormig te worden.

2 - Is geestelijke volwassenheid ook echt je natuur aan het worden?

Wat is dan dat geestelijk volwassen worden eigenlijk? In de volle evangelie gemeenten is dit een veel gebezigde uitspraak, gebaseerd op een overtuiging die gevoed is door jarenlange prediking en vernieuwde inzichten. Jezus staat hier centraal als voorbeeld van geestelijke volwassenheid. We bezigen deze term veelvuldig en... het is als het ware gewone spreektaal geworden. Maar... is dit in de praktijk van ons dagelijks leven ook écht onze natuur aan het worden? Ik bedoel, is het gelijk worden aan het beeld van Christus ook *dagelijks zichtbaar aan het worden* in ons dagelijkse leven? Ik betrap mij er zelf regelmatig op, dat dit nog niet zo is. Dat uit zich in hoe ik soms reageer op mensen en situaties. Daar heb ik dan meteen spijt van en spreek mijzelf daarop ook aan. 'Pieter.... dat heb je niet goed gedaan, de volgende keer moet je dat echt anders doen en... de volgende keer gaat het wel lukken.' Zo vul ik het in maar... dat kan voor iedereen misschien anders zijn. Een ding is zeker, je aanklagers horen dat ook en daardoor ben je ze al meteen al een stap voor. Zo komen we steeds een stap verder in het geloof, dat Jezus daadwerkelijk zichtbaar gaat worden in ons.

3 - Hij weet daarom precies wat er in jou en mij omgaat

Voorals we teleurgesteld worden door de acties of uitspraken van anderen, zijn onze reacties niet altijd in lijn met die van Jezus. Daarin verschillen wij allemaal met Hem die wel consequent was in Zijn acties en reacties naar mensen toe. Hij werd niet beïnvloed door gevoelens van verdriet en teleurstelling. Zeker, Hij kende verdriet en teleurstelling en de pijn die hierdoor

kan ontstaan. Hij weet daarom precies wat er in jou en mij omgaat en hoe wij de dingen voelen. Psalm 139:1-3 BB: **Heer, U kent mij door en door. U weet alles van mij, waar ik ook ben. U weet alles wat ik denk.**

Hij begrijpt het ook héél goed als we fouten maken, maar... Hij veroordeelt je nooit. Wij mensen zijn wel geneigd te oordelen en te veroordelen. Paulus vertaalt in deze tekst de hartewens van God en Jezus voor ieder de Hen toebehoren: Filippienzen 3:13-15a, Canisius vert. ¹³ **Nee broeders, ik beeld me niet in, het reeds te hebben bereikt. Maar wel dit éne: Ik vergeet wat achter me ligt; ik reikhals naar wat vóór me ligt;** ¹⁴ **het doel jaag ik na, om de prijs te behalen van Gods hemelse roeping in Christus Jesus.** Zó zouden we allemaal moeten denken, als we echt het beeld van Jezus gelijkvormig willen worden. Als je dit laat wortelen in je hart en denken, dan komt dát er ook uit in de praktijk van je dagelijks leven.

4 - Want... wat erin zit, komt er uit

God wil, dat Jezus zichtbaar wordt in ons allen. Maar het is niet genoeg om alleen Zijn leer te kennen. We moeten hieruit leven en handelen. Ons handelen en spreken zouden liefde, empathie, vriendelijkheid en meelevendheid moeten weerspiegelen. Elke liefdevolle handeling gebaseerd op een meeleven vanuit je hart en denken brengt je óók dicht bij Christus. Waarom? Omdat Hijzelf ook zo handelt. Wat Hij aan jou geeft en hoe Hij jou tegemoet treedt, doe datzelfde ook naar anderen toe.

Galaten 6:2 zegt het toch: **Draagt elkanders lasten want daarmee vervul je de wet van Christus.** Maar... ik kan toch niet alle ellende van iedereen dragen? Nee, dat klopt en dat hoeft ook niet. Maar hoe kan ik dan deze opdracht in praktijk brengen? Door in jouw persoonlijke omgang met de Heer Hem te vragen voor wie jij dat kan doen. Gods Geest zal je dan mensen op je hart leggen. Dán werkt het ook effectief en blijf je zelf in de rust. Hierdoor wordt Galaten 6:2 zichtbaar in jouw leven, hier op aarde, maar ook in de onzichtbare wereld.

5 - Dan heb je de leer in je hoofd, maar niet in je hart

Dán wordt Gods wil doen je passie en dat komt er dan bij jou ook uit. Kolossenzen 3:12 NBV21: **Omdat God u heeft uitgekozen, omdat u zijn heiligen bent en Hij u liefheeft, moet u zich kleden in innig medeleven, in goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.** Wat betekent dat? Nou, als je een mooie jurk

aantrekt of een mooi pak draagt, ziet iedereen dat. Als je je kleedt in innig medeleven, in goedheid en nederigheid, dan gaan de mensen om je heen dat óók zien als je er dan ook naar handelt. Simpel gezegd als je er niet mee kleedt - dus geen gehoor geeft aan de wil van de Heer - wordt er niets van de Heer zichtbaar in je leven. Dan heb je de leer in je hoofd, maar niet in je hart. 'Je kleden in' betekent, dat je met passie en liefde het karakter van de Heer zichtbaar wil maken in je gemeente en omgeving, ongeacht je stemming of gemoedstoestand, ongeacht je teleurstellingen en verdriet.

6 - God ziet naar de oprechtheid van jouw hart en staat klaar om je te hulp te komen

Veel gelovigen zijn zo murw geslagen, dat ze hun strijd tegen hun geestelijke vijanden niet meer kunnen voeren. Ook kunnen ze hun nood niet meer uitroepen tot God. Vaak zijn deze mensen totaal geestelijk verlamd. Dit uitroepen tot God is het meest wijze wat je kunt doen op zo'n moment, omdat het uitroepen tot God een helende uitlaatklep is. En... God ziet naar de oprechtheid van jouw hart en staat klaar om je te hulp te komen. Ik heb dit persoonlijk ook zo ervaren toen ik zelf jaren geleden op de bodem van de put zat en geen uitweg meer zag. De theorie van strijden in de hemelse gewesten zat in mijn hoofd, maar ik kon er op dat moment niets mee. Ja, het werd mij wel gezegd wát ik moest doen, maar dat werkte niet op dat moment. Waarom? Omdat op zo'n moment je niet in staat bent je geestelijke wapenrusting te hanteren. Als je zo diep zit, dan heb je eerst behoefte aan praktische hulp zoals gebed en bemoediging. Dan heb je eerst behoefte aan mensen die je begrijpen en... jouw heil voor ogen hebben. Dan heb je behoefte aan mensen die speciaal voor jou woorden van God willen spreken. Laten we daarom priester zijn voor elkaar en dit praktiseren naar het voorbeeld van Jezus.

7 - Ze zoeken hun heil in psychologische peptalk

Sommigen raken zo teleurgesteld in God, omdat ze een verkeerd beeld hebben gekregen van God. Het geloof hoeft daarom ook niet meer. Ze zoeken als alternatief hun heil in psychologische peptalk. Te vinden op onder andere de sociale media. En eerlijk gezegd staan er best mooie uitspraken bij. Ik zie hier bij ons ook veel christenen zich hiermee bezighouden en zo proberen uit hun dal te komen. Ze zoeken deze peptalk als alternatief, omdat hun gemeente ze niet kan helpen,

althans zo ervaren ze dat. Maar.... het lost uiteindelijk niets op! Veel mensen verwerpen God vanwege hun problemen, maar er zijn óók gelovigen die zich teleurgesteld in God voelen. 'Nou zit ik zolang in het evangelie en ik kom er niets verder mee'. 'Waar is God nou, nu ik Hem het meest nodig heb?' Iedereen krijgt de schuld van het probleem: oudsten, voorgangers en medegelovigen. Dat komt, omdat deze mensen niet meer in staat zijn de oorsprong van hun probleemsituaties te onderscheiden. Ook niet na jaren prediking. Hoe gaan we hier nu mee om? Mijden we die mensen want...te moeilijk of... laten we zien dat we echt een priester willen zijn voor deze mensen. Dat kun je alleen als je bewogenheid hebt in je hart. Die bewogenheid is een karaktereigenschap van God en Jezus en kun je alleen ontwikkelen door dagelijks te wandelen met Hen.

8 - Hoe bereid zijn we ons leven en de controle over onze problemen helemaal over te laten aan de Heer?

We moeten ons zelf altijd blijven toetsen of we in de praktijk van ons aardse leven en geestelijke leven écht afhankelijk zijn van God en Jezus. Hoe moeilijk is het soms om los te laten. Loslaten van welk probleem dan ook geeft je het gevoel controle af te staan en dat is voor veel mensen heel moeilijk. We zitten soms in situaties die we niet in de hand hebben en toch willen we de controle zelf houden. Dat is menselijk, maar lost niets op.

Hoe bereid zijn we ons leven en de controle over onze problemen helemaal over te laten aan de Heer, in het geloof, dat Hij weet wat het beste is? Dat is helemaal niet zo eenvoudig.

Waar het dan op aan komt is, dat je ondanks je nood gewillig bent om bij te sturen door die schansen en bolwerken die je groei naar geestelijk volwassenheid afremmen en... uiteindelijk helemaal zullen stoppen op te ruimen. Kunnen we dat? Willen we dat? Hoe vaak zit onze trots nog in de weg? Iedereen weet dat voor zichzelf wel denk ik...

Vaak hebben mensen hoge verwachtingen van iets of een persoon. De voorganger of een oudste bijvoorbeeld. Hoe vaak gebeurt het, dat die verwachtingen niet uitkomen en je daardoor diep teleurgesteld raakt. Als het dan fout gaat, is de persoon waar je een hoge verwachting van had vaak de zondebok voor je. Maar is dat terecht?

9 - Daarom is volledige afhankelijkheid van de Heer zo belangrijk voor onze reis naar geestelijke volwassenheid

1Timotheüs 4:16 *Zie toe op uzelf en op de leer, volhard in deze dingen; want door dit te doen, zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.* Het zie toe op uzelf betekent, dat als ik teleurgesteld wordt in mijn verwachting het aan *mijzelf* ligt en niet aan die ander. Je vijanden haken daar op in, om je boos en gefrustreerd te maken met alle gevolgen van dien.

'God wil make a way even there is no way.' (Don Moen). Dat betekent, dat voor God niets onmogelijk is. Ik maakte die fout vroeger ook en bad voor een oplossing voor mijn probleem maar tegelijkertijd gaf ik God al meteen ook mijn eigen oplossing. Daar was ik dan op gefocust. En toen mijn oplossing er niet kwam, was ik gefrustreerd. Want...mijn verwachting kwam niet uit. Misschien herken je dit wel. Uiteindelijk kwam God met een uitkomst die veel beter was dan ik zelf had kunnen bedenken. Daarom is volledige afhankelijkheid van God en Jezus zo belangrijk voor onze reis naar geestelijke volwassenheid. De enige manier om dat te leren is door consequent te wandelen met God en Jezus en zo doordrenkt worden van Hun aanwezigheid in jouw leven.

10 - We zijn geroepen om doorlopend Gods wil te zoeken

Mijn hart wil dat, maar... in de praktijk laat dat nog wel een te wensen over.

Belangrijk is dat we beseffen, dat groei niet automatisch óver ons heen komt, denkend, dat wij er niets voor hoeven te doen. We zijn geroepen om doorlopend Gods wil te zoeken voor onze persoonlijke ontwikkeling. Wat is dan Gods wil? Dat we doorlopend onze totale vrijmaking en innerlijke genezing zoeken. Dat we doorlopend Zijn Woord onderzoeken en... daardoor één met Jezus worden. 1 Korintiërs 1:9; NBV 21; *God, door wie u geroepen bent om één te zijn met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, is trouw.*

Dat betekent niet (meer) volledig afhankelijk zijn van anderen en/of leiding in je gemeente voor jouw persoonlijke geestelijke groei. Dat betekent óók niet (meer) afhankelijk zijn van gedragingen of stemmingen van anderen om je heen. Het betekent een volledige overgave aan God en Jezus van letterlijk alle facetten van je natuurlijk en geestelijk leven.

11 - Hoe stevig en hoe consequent is jouw persoonlijke omgang met God

Dat laatste - niet afhankelijk zijn van gedragingen of stemmingen van anderen om je heen - is soms bijzonder moeilijk. Ja soms word je door mensen onheus neergezet, als iets of iemand waarin jij je niet herkent. Soms word je geoordeeld en veroordeeld, ja ook door medebroeders en -zusters waar je het niet van verwacht. Hoe geneigd zijn we dan om ons dán toch te laten leiden door ons menselijk gevoel. Soms word je beschuldigd van iets wat in het verleden is gebeurd. Jij hebt dat allang recht gezet met God maar mensen blijven je vastpinnen op dat verleden en met de vinger wijzen. Dat doet pijn. Soms hebben die beschuldigingen ook nog gevolgen voor je in jouw privéleven en misschien ook in je eigen gemeente. Er wordt gepraat over je en voor je het weet, komen broeders en zusters van wie jij dacht het goed mee te hebben zomaar tegenover je te staan. Ik heb dat zelf ook ervaren. En dán komt het uiteindelijk neer op jouw persoonlijke omgang met God en Jezus die jouw willen helpen daar boven te gaan staan. Door je te bemoedigen met deze woorden uit Romeinen 8:33 NBG 51 ³³ **Wie zal uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het, die rechtvaardigt.** Dat was en is mijn persoonlijke houvast en geloof elke dag.

12 - Vergeef zoals de Heer u vergeven heeft

Zijn we in staat te vergeven als er mensen zijn die je de maat nemen en je steeds maar weer vastpinnen op hoe jij was in het verleden. Vaak zegt het gevoel in een eerste impuls 'nee' of... ik kan dat niet, want zover ben ik nog niet (wanneer wel dan?) of...erger: ik wil het niet. Die mensen, misschien familie of soms zelfs je eigen broeders of zusters die je onheus behandelen, gaan veelal gewoon verder met hun leven, maar jij blijft gebukt gaan onder de last van frustratie en misschien

boosheid. Dit heeft enorme consequenties voor je geestelijke groei naar volwassenheid. Je zit als het ware *achter de tralies van je eigen frustraties*. Wil je écht bevrijding gaan ervaren en genezing, dan zegt de Heer tegen je in Matteüs 11:28-30 BB: **Kom**

naar Mij als je moe bent. Kom naar Mij als je gebogen gaat onder het gewicht van je problemen! Ik zal je rust geven. Dán kun je ook - al dan niet - met behulp van je gemeente je vijanden die je onder druk zetten aanpakken, zodat dit verzet van 'ik kan het niet', of... 'ik wil het niet' gebroken wordt. En... dát gaat werken, want daardoor *breek je uit je gevangenis*. Dán ga je een

vrede ervaren die je verstand te boven gaat. Dán kun je ook vanuit je hart en... liefde voor God en Jezus dit belangrijke gebod navolgen. Efeze 4:32 HSV: **Maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.** Je kunt dan óók vergeten. Dat is het wonder dat zich dan in je gaat voltrekken.

13 - Wanneer je zelfbeeld negatief is

Misschien fluistert onzekerheid je in: 'Je bent niets. Je hebt te veel gefaald. Je zult nooit veranderen. Jij? Jij gaat het niet redden.' En nog meer van deze onzin. Ja, zo noem ik dat maar. Dat word je ingefluisterd door je aanklager. Je hoeft dat oude zelfbeeld niet meer te accepteren, want door Christus ben je een nieuwe schepping geworden. Dat mag je ook getuigen in de hemel en op aarde. Dat betekent niet, dat je strijd ineens voorbij is. Oude vijanden kunnen nog schreeuwen en aandacht eisen. Oude gewoontes die niet meer bij je horen, zullen weer proberen je te verleiden. Iedereen weet zelf wel welke dat zijn. Dat is je strijd. God ontkent je pijn niet. Hij geeft je ook die pijn niet. Nee, Hij wil je juist leren hier doorheen te komen en volledig vrij te worden, ook al blijven de problemen komen, ook al blijven de aanklagers door mensen heen op je af komen. Het mag er dan soms op lijken, dat alles op zijn kop staat en het allemaal verkeerd gaat. Maar bij God staat niets op zijn kop en gaat niets verkeerd en gaat het juist de goede kant op. Houd dat vast in wat voor situatie je ook komt of zit!

14 - Wie zegt God dat jij bent

1 Petrus 3:9 HSV: **Vergeld geen kwaad met kwaad of laster met laster, maar zegen daarentegen, omdat u weet dat u daartoe geroepen bent, opdat u zegen zult beërven.**

Makkelijk? Juist als je in je gevoel wordt gepakt? Hoe los je dat dan op en hoe kun je jouw gevoel dat toch weer even opspeelt weer tot bedaren brengen? Het begint met jouw getuigenis in de geestelijke wereld, wie God zegt dat jij bent! Ook al voel je dat op dat moment niet zo. Laat dat gevoel je niet weerhouden, maar activeer jouw geloof door dit hardop uit te spreken. Je lost het niet op door zonder inzicht allerlei machten te gaan binden, terwijl je niet weet welke geest dit veroorzaakt. Dit onderscheid kun je krijgen door je relatie met God te verdiepen en...die jou dan door Zijn Geest inzicht geeft wat of welke geest jouw gevoel blijft opjatten. Dán pas kun je deze vijand- die schans en dat bolwerk in

jouw leven effectief aanpakken. Zoek daarom die wijsheid in jouw gebed. Niet ff tussen neus en lippen door, maar door God intens te zoeken. Door consequent te wandelen met God en Jezus zal jouw nieuwe geestelijke identiteit steeds meer onder de hoede en leiding van Zijn Geest komen te staan. Het gevolg? Volledig herstel van al jouw wonden, volledige bevrijding van al jouw vijanden. Dán... kun je ook zelf zegenend rond gaan in je gemeente en daarbuiten.

15 - Laten we dit in ons hart graveren

God zelf is het die getuigt in de geestelijke wereld wie jij bent in Zijn Zoon Jezus de Christus.

Job 1:8 NVB21: *De Heer vroeg aan de satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad.'* Dit zegt God óók over jou en mij tegen onze aanklagers. Laten we dát in ons hart graveren en vasthouden in welke situatie je ook zit of terecht komt.

Zo komen we verder op weg naar geestelijke volwassenheid! De Heer zegene ieder die dit leest.

P.S. Graag beveel ik aan een aantal predikingen aan uit de Infotheek. Deze zijn op te vragen bij Rita Blijdorp: rita.blijdorp@upcmail.nl

Bij 1: Hoe komen we verder op de weg naar geestelijke volwassenheid

(preek CV Schansen&Bolwerken Infotheeknr. 1172)

Bij 13: Wanneer je zelfbeeld negatief is

Influisteren (preek CV Achtervolging Infotheeknr. 1235)

Bij 13: Wanneer je zelfbeeld negatief is.

Aanklager (preek HB Aanklager 24/7 Infotheeknr. 616)

BEMOEDIGING

Voor onze broeder op de Filipijnen

Hallo Pieter,
Er komt weer een Hoger-Op uit. Ik lees hierin het artikel: De daad bij het Woord - Onderweg naar geestelijke volwassenheid. Ook lees ik over aardbeving en aardschokken. Ik lees jouw artikel 2 maal. Je artikel vraagt gewoon om een reactie.
Pieter, ik vind het heel bijzonder hoe iemand zo'n natuurramp aan den lijve ondervindt. en zo'n artikel schrijft. Ik ontmoet hierin en mens die bovennatuurlijke kracht ontvangt.

Ik zie even een journaalbericht voor me over dit gebeuren. Daar leg ik jouw artikel naast. Wat een hemelsbreed verschil. In zo'n situatie schrijven over Het beeld van Jezus gelijkvormig worden.

Schrijven over God die zegt: "Ik heb jouw geluk voor ogen". Schrijven over In alle omstandigheden je verblijden in Hem die zegt: "Ik ben". Je zo opstellen en je helemaal geven aan Hem die jou beveiligd.

Ja, je zegt inderdaad: "het lukt mij niet altijd". Maar je streeft er wel naar. Dat deed Paulus ook.

Je schrijven treft me.

Ik denk bijvoorbeeld aan liefhebben. Jij hebt het over liefde zijn.

Ik denk bijvoorbeeld over vrede hebben. Jij over vrede zijn.

Ik ga even naar: Het beeld van Jezus gelijkvormig worden.

Afgelopen zondag (5 juli) zongen wij lied 270 uit onze bundel: Niemand is als U.

Het op één na laatste couplet eindigt met: Ik wil zijn als U. Maar het laatste couplet gaat veel verder en eindigt met: Ik zal zijn als U.

Het raakte mij. Mijn leven lijkt soms zo ver daar vandaan. Maar Pieter, ik beseftte: Ik geloof dit.

Ik heb het daarna ook uitgesproken tijdens de dienst.

Ik ben grootgebracht met gedachten:

Wat stel jij nou voor? Stofje aan de weegschaal. En dan van dat stofje gaan naar Ik zal zijn als U.

Dit ontroert mij.

Zo, ik vind het weer genoeg. Mijn vrouw en ik bidden voor je dat de woorden die jij spreekt het hart van jouw doelgroep zullen raken tot verheerlijking van God.

Vriendelijke groeten,

Gerrit van Ek.

JEUGDRUBRIEK

JE BENT NIET OPGESLOTEN

Door Zeina Bassa-Dafesh

Inleidend

Ken je dat gevoel? Dat je zó overtuigd bent van iets, dat je er geen seconde meer aan twijfelt? En achteraf blijkt dat het helemaal niet waar was. Misschien zie je een appje binnenkomen en schiet je meteen in de stress. Of iemand zegt: "Ik moet je straks even spreken." Nog voordat het gesprek begonnen is, heb je in je hoofd

al allerlei scenario's bedacht. Je voelt spanning. Je hart gaat sneller. En uiteindelijk blijkt er... helemaal niets aan de hand.

Een praktisch probleempje...

Mij overkwam iets soortgelijks. Alleen dit keer wel heel letterlijk. Ik moest naar mijn werk. Mijn tas stond klaar, ik zou bijna de trein halen en liep naar de voordeur. Op slot. Ik pakte mijn sleutel. Niet in mijn jas. Niet in mijn tas. Niet op het kastje. Ik zocht nog een keer. En nog een keer. Mijn zoektocht veranderde langzaam in frustratie. Tot ik ontdekte wat er gebeurd was: Pieter-Floor had mijn sleutel meegenomen en Jonathan de reservesleutel. Ik zat opgesloten in mijn eigen huis.

Burenhulp

Gelukkig hadden de burens een sleutel. Een paar minuten later maakten ze de deur voor me open en kon ik alsnog vertrekken. Einde verhaal, zou je denken. Maar juist toen begon *het echte verhaal*.

Mijn fiets stond inmiddels buiten. Ik liep nog één keer naar binnen om iets te pakken. Toen ik terugkwam en de voordeur dicht zag, gebeurde er iets opvallends.

Zonder na te denken voelde ik precies dezelfde stress als daarvoor. *Nee hè... Niet weer*. In een paar tellen wist ik het zeker. Ik zat opnieuw opgesloten.

Dus daar stond ik weer. Voor de tweede keer die ochtend belde ik weer de burens.

De achterdeur vergeten...

Mijn buurvrouw kwam, keek me even via onze raam aan, liep een paar stappen naar voren... en begon te glimlachen. "Zeina...". Ze wees naar de achterkant van het huis. "De achterdeur staat gewoon open." Ik weet nog precies hoe ik daar stond. Een beetje verbaasd.

Een beetje opgelucht. En eerlijk gezegd ook een beetje opgelaten. Natuurlijk. De achterdeur. Ik was helemaal niet opgesloten. Al die stress. Al die paniek.

Al die gedachten. Voor niets. Want de deur stond al open. Terwijl ik daar stond, gebeurde er iets wat veel dieper ging dan een vergeten sleutel.

Je dacht dat je hulp nodig had, want je zat vast

Het was alsof God heel zacht tegen mijn hart zei: "*Zeina... de eerste keer had je echt hulp nodig. Maar de tweede keer dacht je alleen dat je hulp nodig had.*"

Die zin bleef de rest van de dag door mijn hoofd gaan.

Want ineens zag ik iets wat ik daarvoor nog nooit zo had gezien. De tweede keer voelde precies hetzelfde als de eerste keer. Dezelfde stress. Dezelfde paniek. Dezelfde overtuiging dat ik vastzat. Maar de werkelijkheid was totaal anders. En toen dacht ik...

Hoe vaak leven wij eigenlijk precies zo?

Dichte deur-denkebeelden

Ik denk dat we allemaal wel een "achterdeur-moment" kennen. Niet letterlijk, maar wel geestelijk.

Dat je ergens diep van binnen bent gaan geloven dat de deur dicht zit:

- Dat God vast teleurgesteld in je is.
- Dat je eerst een betere christen moet worden.
- Dat je geloof te klein is.
- Dat je eerst jezelf op orde moet krijgen, voordat je echt bij Hem mag komen.

Het bijzondere is: ze kunnen ontzettend *echt* voelen.

Net zoals mijn paniek die ochtend. Maar een gevoel is niet altijd de waarheid. Sinds die ochtend lees ik de woorden van Jezus ook anders.

Jezus is de deur: de toegang is vrij

Hij zegt in Johannes:

IK BEN de deur. Als iemand door Mij binnenkomt, zal hij worden gered. Hij zal naar binnen gaan en naar buiten gaan en hij zal het goed hebben." (Johannes 10:9, BasisBijbel)

Dat vind ik zo bijzonder. Jezus zegt niet: *Ik wijs je de deur*. Ook niet: *Ik laat je zien waar de deur is*.

Nee. Hij zegt: **"Ik bén de deur."** De toegang tot God is geen prestatie. Geen stappenplan. Geen lijst met regels. Geen beloning voor mensen die hun leven eindelijk op orde hebben. De toegang is Jezus.

Mensen ontmoeten: bid God daar concreet voor

En juist toen moest ik denken aan een ontmoeting die ik een paar dagen later had. Ik was in de kleedkamer van de sportschool. Inmiddels noem ik die plek weleens '*mijn evangelisatieterrein*'. Niet omdat ik daar preek, maar omdat er vaak mooie gesprekken ontstaan.

Voordat ik naar binnen ga, bid ik regelmatig: **"Heer, laat vandaag een gesprek ontstaan dat U hebt voorbereid."**

Deze keer gebeurde dat ook. Een vrouw kwam naar mij toe. Een jaar eerder hadden we elkaar al eens gesproken over geloof. Ze vertelde toen dat ze was opgegroeid met veel regels, veel angst en vooral het gevoel dat ze nooit goed genoeg was voor God.

Daarna hadden we elkaar lange tijd niet meer gesproken.

Nu stond ze weer voor me. "Zeina," zei ze, "ik ben begonnen met de Bijbel." Ze vertelde hoe God door Jesaja 42 tot haar had gesproken. Terwijl ze sprak, vulden haar ogen zich met tranen.

Jarenlang had ze gedacht:

Misschien wil God mij helemaal niet.

Misschien hoor ik er niet echt bij.

Misschien is mijn geloof niet genoeg.

Leef niet langer alsof de deur dicht zit

En terwijl ik naar haar luisterde, gebeurde er iets.

Ineens zag ik de overeenkomst met die ochtend bij mijn huis. *Ook zij leefde alsof de deur dicht zat.* Niet omdat God haar buiten hield. Maar omdat ze was gaan geloven dat ze niet welkom was. Wat kunnen we onszelf soms gevangen zetten door te geloven wat niet waar is. Of zoals iemand eens zei: **De vijand hoeft je niet gevangen te houden, als hij je maar kan laten GELOVEN dat je gevangen bent.**

Jezus komt mensen tegemoet

Toen begreep ik ook waarom Jesaja 42 haar zo geraakt had. Daar staat: **"Een geknakte rietstengel breekt Hij niet af. Een walmende olielamp blaast Hij niet uit. Hij is rechtvaardig en houdt Zich aan de waarheid"**. (Jesaja 42:3, BasisBijbel)

Wat een tegenstelling met hoe zoveel mensen God zien. Wij denken vaak:

Eerst sterker worden.

Eerst meer geloven.

Eerst veranderen.

Maar Jezus komt juist naar mensen die denken dat ze te zwak zijn om nog welkom te zijn.

Hij duwt het geknakte riet niet weg.

Hij blaast het kleine vlammetje niet uit.

Hij komt juist dichtbij.

Open je ogen: bevrijding en openbaring

Sindsdien stel ik mezelf soms een eerlijke vraag.

Vraag ik God eigenlijk om een deur te openen...

...of mag Hij eerst mijn ogen openen? Want er is een groot verschil tussen bevrijding en openbaring. Die eerste ochtend had ik echt bevrijding nodig. Ik kon mijn huis niet uit. Iemand moest de deur voor mij openen. Maar de tweede keer had ik geen bevrijding nodig. De deur stond al open. Ik had alleen iemand nodig die mij liet zien wat al waar was. En ik geloof dat wij als christenen daar soms ook in vastlopen. We bidden: "Heer, wilt U dicht bij mij zijn?" Terwijl Hij zegt: **"En, Ik**

ben alle dagen met jullie, totdat de tijd van de wereld om is." (Matteüs 28:20, BasisBijbel)

We bidden: "Heer, neem mij alstublieft aan." Terwijl Hij zegt: **"Maar aan alle mensen die wel in Hem geloven, heeft Hij het recht gegeven om kinderen van God te worden."** (Johannes 1:12, BasisBijbel). We bidden: "Heer, wilt U een deur openen?" Terwijl Jezus zegt: **"Ik ben de deur."**

Laat je niet door aardse situaties gevangen zetten

Dat betekent niet dat problemen ineens verdwijnen.

Mijn achterdeur maakte mijn werkdag niet korter. De trein reed er niet later door. Er moest nog steeds van alles gebeuren. Maar de werkelijkheid was wel anders dan ik dacht. Ik zat niet gevangen. En misschien is dat precies wat God vandaag ook tegen jou wil zeggen.

Niet dat jouw zorgen onbelangrijk zijn. Niet dat je pijn er niet mag zijn. Maar misschien kijk je ernaar vanuit de overtuiging dat je alleen bent. Dat God ver weg is.

Dat jij nog iets moet doen voordat Hij dichtbij komt.

Terwijl Hij al naast je staat.

Geen gesloten deur, geen afwijzende Vader...

Dat doet me denken aan de verloren zoon. Onderweg naar huis had hij zijn hele verhaal al voorbereid. **"Ik ben het niet meer waard om uw zoon genoemd te worden..."** Hij verwachtte een gesloten deur. Een afwijzende vader. Misschien nog een plekje als knecht. Maar de vader dacht heel anders. Nog voordat zijn zoon thuis was, rende hij hem tegemoet.

De mantel lag al klaar. De ring lag al klaar. De sandalen lagen al klaar. De liefde van de vader begon niet op het moment dat de zoon thuiskwam. Die liefde was er al. De zoon moest alleen ontdekken wat zijn vader al die tijd in zijn hart had.

God heeft gelijk, misschien kijk ik verkeerd

Misschien is dat wel wat verootmoediging echt is. Niet dat je jezelf steeds kleiner maakt. Maar dat je durft toe te geven dat God gelijk heeft, ook als jouw gevoel iets anders zegt. Dat je zegt: "Heer, misschien kijk ik verkeerd."

Dat je Zijn waarheid hoger laat spreken dan je angst.

Hoger dan je verleden. Hoger dan je gevoel. Net zoals ik die ochtend moest erkennen: Ik dacht dat de deur dicht zat. Maar de werkelijkheid was anders.

Kijk en zie de open deur

Ik moet nog vaak glimlachen als ik terugdenk aan mijn buurvrouw. Ze deed de deur open, keek me aan en zei heel rustig: "Zeina...". "De achterdeur staat gewoon

open." Meer was er eigenlijk niet nodig. Geen ingewikkelde uitleg. Geen lange discussie. Ik hoefde alleen maar anders te kijken.

Misschien is dat wel wat God vandaag door dit artikel tegen jou wil zeggen. Misschien kijk jij op dit moment naar een situatie waarin je alleen maar een dichte deur ziet. Misschien denk je dat God ver weg is. Dat je eerst meer geloof moet hebben. Dat je eerst een betere christen moet worden. Dat je eerst moet bewijzen dat je het waard bent. Maar wat als je, net als ik die ochtend, naar de verkeerde deur staat te kijken?

Jezus heeft de weg gebaad en Hij staat open voor ons
Wat als Jezus allang een weg heeft geopend? Aan het kruis riep Hij: **"Alles is gedaan!"** (Johannes 19:30, BasisBijbel). Dat betekent niet dat jouw leven altijd makkelijk zal zijn. Of dat je nooit meer bang zult zijn.

Maar het betekent wél dat de weg naar de Vader open is. Niet omdat jij alles goed hebt gedaan. Maar omdat Jezus alles heeft volbracht. Misschien heb jij vandaag geen nieuwe bevrijding nodig. Misschien heb je een nieuwe openbaring nodig. Dat je opnieuw gaat zien wie Jezus is. En wat Hij allang voor jou heeft gedaan. Misschien zegt Hij vandaag wel precies hetzelfde als mijn buurvrouw die ochtend: **"Kijk nog eens..."**. **"De deur staat al open."**

VAN DE PIONIERS

DE POSITIE VAN DE VROUW IN DE GEMEENTE

Over de interpretatie van de twee zgn. 'zwijgteksten' in 1 Kor. 14:34-35 en 1 Tim. 2:11-12.

Naar de MP3 van 75 min. (met [Infotheeknr. 2299](#)) uit 1979 op een KvO-Ontmoetingsdag te Ede. (uitgewerkt door Corrie Kuster).

Door J.E. van den Brink

Botsing met de traditie

Vanmorgen wil ik met u spreken over een zeer belangrijk onderwerp waarmee we in conflict komen met eeuwenoude tradities. En dat is naar aanleiding van twee woorden in de bijbel die een enorme invloed hebben gehad op het

denken en leven van vele christenen in de kerken en kringen:

1 Korintiërs 14:34-35 – Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt.

Luther zou zeggen: *'das Wort sollen Sie stehen lassen'*; het Woord moet je laten staan. Dan zit je als man wel eens. *Mijn vrouw heeft wel eens een hele week gesproken over de Johannesbrieven waarvan ook een boekje verschenen is.*¹ Moeten wij dan denken wat hebben we de wet des Heren weer overtreden? Want Paulus zegt er toch bij, dat hetgeen hij schrijft een gebod des Heren is? En dan heeft hij nog een andere tekst die we achter de hand houden:

1 Timoteus 2:11-12 – Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten, maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft; zij moet zich rustig houden.

Nou, wat doen we ermee? Ja, dan is het wel eens waard te onderzoeken waarom we dat met voeten treden, wat daarvan de achtergrond is. Want de helft van de gemeente, als het niet twee derde van de gemeente is van Jezus Christus, wordt dan daarmee uitgeschakeld.

Twee Schriftlezingen

We gaan die perikoop in 1 Korintiërs 14 eerst eens even lezen, in zijn context, dus in het verband lezen:

1 Korintiërs 14:31-40 – Want gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen. En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, want God is geen God van wanorde, maar van vrede. Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar mannen om opheldering vragen; want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente. Of is het woord Gods bij u begonnen? Of heeft het alleen u bereikt? Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wél weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is. Maar als iemand hiermede niet rekt, dan wordt met hem niet

¹ Br. van den Brink was in de zomer van 1974 voor samenkomsten en overleg over 'Power from on high' bij Anno Wynd in Australië en zr. van den Brink

nam toen bij uitzondering de studies op het jaarlijkse Gemeentekamp in Driebergen van de VEG Den Haag van hem over.

gerekend. Zo dan, mijn broeders, streeft ernaar te profeteren, en belemmert het spreken in tongen niet. 40 Laat alles betamelijk en in goede orde geschieden.

1 Timoteus 2:11-15 – Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten, maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft; zij moet zich rustig houden. Want eerst is Adam geformeerd, en daarna Eva. En Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw is door de verleiding in overtreding gevallen; doch zij zal behouden worden, kinderen ter wereld brengende, indien zij blijft in geloof, liefde en heiliging, met ingetogenheid.

Het woord 'allen'

U ziet wel als je dat zo leest dat je denkt, hoe moet je dat nu recht breien? Dan begin ik al te zeggen dat Paulus in 1 Korintiërs 14 vers 31: *gij kunt allen profeteren, allen moeten lering hebben, en allen opwekking*. Geldt dat nu voor de vrouwen ook of alleen voor de mannen, dat allen? Krijgen de vrouwen geen lering en geen opwekking? Allen, daar is ook de vrouw bij inbegrepen. In 1 Kor 11 vers 2 heeft Paulus het juist gehad over zijn ordening: *jullie hebben je trouw gehouden aan de overleveringen die ik gegeven heb* en hij zegt duidelijk: *een vrouw die bidt en die profeteert met gedekte hoofde* (1 Kor. 11:5). Hij gaat er dus vanuit dat een vrouw bidt en profeteert in de gemeente.

En dat 'allen' dat wordt hier 3x herhaald. En hij heeft het dus over de profetie. Hij zegt: *de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen* (1 Kor. 14:32). Niemand is verplicht te profeteren. De gave van de profetie ontnemt aan de profeten nooit de controle van hun eigen geest.

Geen verwarring maar vrede in de gemeente

En in de gemeente zegt Paulus dan, haat God elke verwarring, wanneer men zich niet voegt naar de gestelde regels in zo'n gemeente. In de gemeente hoor je ook de fatsoensnormen in acht te nemen. De samenkomsten moeten zo zijn onder ons, dat de buitenstaander daar geen aanstoot aan neemt, maar in tegendeel dat hij getroffen wordt door de harmonie, de eensgezindheid, de ordelijkheid, de rust en de vrede, de zelfbeheersing die de gemeenteleden aan de dag leggen. En dan is het merkwaardig dat als je een oude vertaling hebt, de Statenvertaling, dat de zinsconstructie geheel anders is dan in onze nieuwe vertaling (NBG). En ook de vertaling in het Engels, The

King James, is precies eender als de Statenvertaling: 1 Korintiërs 14:33 **Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.**

Dus wat onze nieuwe vertaling heeft (NBG) in vers 34, daar eindigt de Statenvertaling mee:

NBG

31 Want gij kunt allen één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking erdoor ontvangen.
32 En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen,
33 want God is geen God van wanorde, maar van vrede.
34 **Zoals in alle gemeenten der heiligen** moeten de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt.

Statenvertaling

31 Want gij kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.
32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.
33 **Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.**
34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar *bevolen* onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

Dit hebben zeer vele vertalingen, vers 33. Dat is duidelijke taal voor de gemeenten. Het gebruik van de geestelijke gaven moet in alle orde verlopen, vandaar die hoofdstukken die hij geschreven heeft (hoofdstuk 12, 13 en 14). Dat gaat over een ordelijk verloop. Allen mogen in tongen spreken, allen mogen profeteren, allen bidden maar - en dan komt het - er moet orde zijn en vrede zoals in alle gemeenten der heiligen. Er mag geen gemeente zijn, waar geen orde is en geen vrede, waar wanorde is. Dat bedoelt de schrijver.

Het staat letterlijk in de grondtekst, en de Statenvertaling benadert dat altijd het meest: *de vrouwen moeten in de gemeente zwijgen. En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar mannen om opheldering vragen; want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente.*

De overleveringen van Paulus opvolgen

In hoofdstuk 11:2 heeft Paulus duidelijk gezegd dat ze in Korinthe zijn overleveringen hadden overgenomen, die hij zelf aan de gemeente gegeven had. En die waren dus afwijkend van andere overleveringen. Hij zegt: ik ben blij dat jullie mijn overleveringen gehoorzamen. En bij die overleveringen van Paulus was inclusief dat de vrouwen mochten bidden en profeteren (11:5) net zoals de mannen. We laten maar buiten beschouwing of dat mét of zonder doekje moest. Maar *het mocht*, daar gaat het over.

In de geestelijke wereld bestaat geen man of vrouw

Een vrouw heeft dezelfde geestelijke wapenrusting als de man. Zij is met dezelfde geestelijke begaafdheden toegerust. Voor God bestaat geen man of vrouw (Gal.

3:28), daar is geen verschil tussen. In de geestelijke wereld mag zij ook duivelen uitwerpen, want zij behoort tot de categorie waarvan Jezus zegt: de *gelovigen* zullen dat doen. Zij mag ook in nieuwe tongen spreken. Zij mag ook op zieken de handen leggen (Marc. 16:17-18).

Ze mag ook profeteren zegt Paulus hoofdstuk 11 vers 5. Dat wil zeggen, zij mag de gemeente hierdoor *vermanen, stichten, bemoedigen*, want dat is de profetie (1 Kor. 14:3).

Hoofdbedekking op en dan verboden te spreken?

Vele mensen menen dat de vrouw iets op haar hoofd moet hebben. En het merkwaardige is dat ze dan tegelijk verbieden dat de vrouw mag spreken. Dat rammelt natuurlijk. Ze zeggen de vrouw moet iets op haar hoofd hebben, dat nemen ze dus aan, maar als Paulus zegt dat ze mag profeteren en bidden (met iets op haar hoofd), dan willen ze dat wel verbieden. Maar Paulus zeg hier: *allen kunnen profeteren, allen kunnen opwekking erdoor ontvangen* (1 Kor. 14:31).

Meestal meer vrouwen dan mannen in de gemeente

Tijdens de diensten zijn er in vele gemeenten veel meer vrouwen dan mannen. Ik weet niet hoe het bij u is, maar ik kom nogal eens overal, dan tel je toch meer vrouwen dan mannen. En wat denkt u van Korinthe? Denkt u dat iedereen daar op zondag vrij was? Moet u zich maar eens voorstellen in dat Romeinse Rijk, daar hadden ze nog geen zondagsrust, of zondagsheiliging. Daar ging alles gewoon door na het werk. Dan hoeft je je niet te verwonderen dat er minder mannen in de samenkomst waren dan vrouwen. De mannen moesten na hun werk komen. En zo is het zou ik haast zeggen, gebruikmakende van de woorden van Paulus, *dat het de boze gelukt om het merendeel van de gemeente uit te schakelen door ze het zwijgen op te leggen, zoals hier duidelijk staat*. Een vrouw mag niet spreken, het is haar niet vergund te spreken. En spreken is spreken, dat weet u wel...

Niet spreken, zoals ook de wet zegt

Merkwaardig dat Paulus zegt waarom. Hij zegt op grond van de wet, *zoals ook de wet zegt*. Ze mag niet spreken en ze is ondergeschikt. Aan wie is ze ondergeschikt? *Is dat een ondergeschiktheid aan haar eigen man zoals Paulus behandelt in hoofdstuk 11 vers 3?* Daar gaat het hier niet over. Maar men zegt: ze heeft een *ondergeschikte positie* of functie in de gemeente. En dan is de vraag wie heeft het dan verboden? Het antwoord is: de wet. Maar dan moet je het oude testament eens door gaan lezen en dan moet je maar

eens vragen waar dat staat, welke tekstverwijzing er is, want dat zou makkelijk zijn. Een verwijzing naar de boeken van Mozes of naar Jesaja. Maar je vindt het nergens. Dat is heel merkwaardig. *Als er staat 'zoals de wet voorschrijft', staat dat alleen in 1 Korintiërs 14 en nergens anders*. En als je dan de geschiedenissen in het oude testament leest, dan merk je dat er helemaal geen sprake van is dat de vrouwen altijd hun mond houden.

Voorbeelden van vrouwen die spreken

Ik denk aan Numeri 27, de dochters van Zelafead (of Selofchad), die stonden daar ten aanschouwen van de hele volksvergadering bij de tabernakel te spreken. En de aanzienlijksten, de leiders van het volk hoorden allemaal rustig toe. En als ze uitgesproken zijn, zeggen ze: ze hebben goed gesproken. Niemand die erover gevallen is.

In Exodus 15 lezen we over de bekende profetes Mirjam die met haar meisjes telkens het koor geeft van het lied van Mozes. Zij is dus profetes. Een erkende vrouw in het midden van de gemeente van het oude verbond.

Ik denk aan profetes Debora in Richteren 4. Van haar wordt gezegd dat zij het volk richtte onder de palmboom van Debora en niet van Lappidoth, haar man. En zij richtte het volk en haar man niet.

En zo lees ik dat ook in 2 Koningen 22 vers 14, van een profetes, Hulda, een zeer wijze en verstandige vrouw die met groot gezag spreekt in de naam des Heren.

En in 1 Kronieken 25 vers 5 staat dat God aan Heman 14 zonen en 3 dochters geschonken, die allen in de tempel profeteerden. De zonen zowel als de dochters.

In Ezechiël 13 vers 17 waarschuwt de profeet voor de vele dochters van het volk die naar eigen inzicht profeteerden. En hij berispt deze vrouwen, niet omdat ze profeteerden, maar omdat ze spraken *naar eigen hart*. Omdat zij het volk misleiden, dat was zijn bezwaar. Niet omdat profeteerden, maar omdat ze verkeerd spraken.

Ik denk aan Anna, de profetes, als Jezus opgedragen wordt in de tempel. Dan komt Anna de profetes, een heel bekende vrouw en die spreekt dan enkele woorden in het publiek (Luc. 3:36-38).

En Jezus heeft verschillende vrouwen in het publiek laten spreken: de bloedvloeiende vrouw mocht haar woordje doen (Luc. 8:43-48), de vrouw die 18 jaar gebonden was door een geest van zwakheid, werd ook uitgenodigd door Jezus om haar zegje te doen (Luc. 13:10-17).

En wat denkt u van de pinksterdag? Is daar enige discriminatie van de vrouw? Daar wordt gesproken van **'uw zonen en dochters zullen profeteren'** (Hand. 2:17-18) en dus ook moeders, er staat zelfs de dienstmaagden die de Geest Gods ontvangen. En zo kunnen we doorgaan. Over **de vier dochters van Filippus die profetessen waren** (Hand. 21:9).

Ja zegt men, je moet het dan toch maar letterlijk lezen. Er zijn mensen die letterlijk lezen als het in hun kraam te pas komt. Als Paulus zegt en schrijft dat het voor de ongehuwden goed is om niet te trouwen, dan zullen ze daar toch verder niet op in gaan. Maar dat schrijft Paulus. Men zegt dan: je moet met de tijdsomstandigheden rekenen.

In Habakuk 2:20 staat dat de ganse aarde voor de Here moet zwijgen. Is dat dan alleen voor de vrouwen? Of bedoelt men dan ook de mannen als de ganse aarde moet zwijgen? Er staat in Psalm 68 vers 12: **de boodschapsters van goede tijding waren een grote schare**. De boodschapsters, vrouwelijk. Alleen de nieuwe vertaling heeft dat aangedurfd het zo te vertalen, de oude niet.

Paulus zegt: **Euodia vermaan ik en Syntyche vermaan ik, vrouwen die meegestreden hebben met mij in het evangelie** (Fil. 4:2-3). Denk ook aan de hele lange lijst van vrouwen die je vindt in Romeinen 16.

En ik denk aan het echtpaar Aquila en Prisca (of Priscilla). De man Aquila staat vooraan, dan gaan er 18 maanden voorbij en dan lees je ineens Prisca en Aquila, dan wordt het omgedraaid: dan staat de vrouw voorop. In Handelingen 18 vers 18 dat Paulus op reis gaat met Prisca en Aquila van Korinthe naar Syrië. Dat zijn zijn reisgenoten. U weet dat Prisca en Aquila de weg Gods aan de bekwame redenaar Apollos duidelijk en nader uitgelegd hadden. En dan gaan ze op reis. Ik denk dat dat voor velen een aanstoot geweest is. Waarvoor is dat nodig? Die zuster moet toch zwijgen. Dan zegt Paulus: **hebben wij geen bevoegdheid om een zuster (in de Here) als vrouw mee te nemen?** (1 Kor. 9:5). Mag Petrus zijn vrouw meenemen, mag ik niet met Aquila en Prisca op reis gaan? Waarom niet? Misschien lieten ze de reis wel betalen door de gemeente. Hij betaalde meestal voor zichzelf.

De Judaïsten accepteerden geen vrouwen

Je zit hier in Korinthe, waar een Joodsgezinde gemeente is. De Joden, de Judaïsten zoals ze meestal aangeduid

werden, **die accepteerden geen vrouwen**. Zouden ze nou werkelijk denken dat Paulus die het er steeds over heeft dat man en vrouw voor de Here gelijk zijn (1 Kor. 11:11-12), dat was nog nooit gepredikt zo'n emancipatie van de vrouw, dat hij plotseling hier in 1 Korintiërs vers 14 een **absoluut zwijgverbod** aan de vrouw zou opleggen? Dat kan hij nooit bedoeld hebben.

Spreeken: negatief of positief bedoeld?

Nu zijn er mensen die zeggen: ja, dat spreken is het Griekse woord *laleo*, dat betekent babbelen, wouwelen. Maar dat woord komt 23 keer voor in hoofdstuk 14 en dan is het altijd spreken in verband met de heilige Geest. En datzelfde woord gebruikt Petrus als hij zegt: **wie spreekt, die spreke de woorden Gods** (1 Petr. 4:11). Dan zou het heel gek zijn als Paulus het nu hier wel bedoeld is dat het de vrouwen verboden is te kletsen in de gemeente. En de mannen mogen dat dan waarschijnlijk wel...

Het gaat over bidden, profeteren en tongen spreken

Nee, het gaat hier in dit hoofdstuk over profeteren, bidden en in tongen spreken. En als Paulus dus zegt: ze mogen niet spreken, dan moet je dat verband lezen in dat hoofdstuk en dan zou hij dus - in tegenstelling met wat hij vroeger gezegd had, dat een vrouw wel mag bidden en profeteren - nu zeggen: ze mag het weer niet. En tot in het laatste vers van dit hoofdstuk gaat het over dit profeteren, want het eindigt in vers 39 met: **'streeft ernaar te profeteren en belemmert het spreken in tongen niet.'** Dan gaat je misschien al een lichtje op wat men van die vrouwen eiste. En Paulus zegt: dat moet je niet doen.

Welk verbod of instelling wordt aangehaald?

Hij zegt: er is een verbod, want **het is haar niet vergund**. De Statenvertaling stelt: **het is haar niet toegelaten**. Dan denk je, waar heeft hij het over? Dat is dus een regel die hij aanhaalt. Het is haar niet toegelaten. **Ze moet ondergeschikt blijven, dat zegt de wet**. Men had dus een regel, een instelling van buitenaf waar hij zich op beroept. Hoe praat je je daar nu uit? Sommige mensen zeggen dat het gaat over Genesis 3 vers 16 dat de man heerst over de vrouw, dus daarom moet ze ondergeschikt blijven. Maar er staat in Genesis 3 vers 16 niet dat dat nu de wil van God is, het is gewoon een constatering van iets wat **na de zondeval** plaats zou grijpen. En dan staat er zeker geen zwijgverbod voor de vrouw.

De vrouwen zijn mede-erfgenamen

Wel zegt Petrus dat *de mannen hun vrouw eer moeten bewijzen daar zij mede-erfgenamen zijn van de genade des levens* (1 Petr. 3:7).

Dan merk je dat mede-erfgenaam op gelijke voet staan is. Voor God is dat op hetzelfde niveau staan. Waarom dan deze onderscheidingen? Terwijl de wet er nergens over spreekt dat de vrouw moet zwijgen.

Ongeschreven wetten of voorschriften van mensen

Maar Paulus heeft het hier over heel iets anders. Er zijn wel meer wetten die er zijn: *ongeschreven* wetten of verordeningen van mensen. En we weten heel goed uit de tweede Korintiërsbrief, dat daar in de gemeente veel Joodsgezinde christenen waren, Judaïsten. Waarvan Paulus zegt: ze werden aangevoerd door *schijnapostelen* (2 Kor. 11:13).

De Talmoed met Joodse overleveringen

Je had naast de Thora, de wet van Mozes, nog tal van wetten. Je had ook nog een heenwijzing naar de traditie. Je had de Talmoed, een hele 'bijbel' naast het oude testament van allemaal Joodse overleveringen. Zoals de catechismus gezag heeft in de Gereformeerde kerken, zo had de Talmoed groot gezag bij de Joden.

De overlevering van Paulus

Maar Paulus had ook zijn overlevering gegeven. Waarom moest hij dat doen? Omdat hij zich niet kon beroepen op geschreven wetten, maar *hij schreef zelf het woord Gods*. Dus hij zegt: jullie hebben gedaan wat ik gezegd heb. In tegenstelling met de gewoonte en de zede die bij de Joden verboden waren. Christenen "zullen niet het oor lenen aan Joodse verdichtsels en geboden van mensen, die zich van de waarheid afkeren" (Tit. 1:14). Want het was in de synagoge voor vrouwen verboden om te spreken.

Paulus citeert de Judaïsten

Wat doet nu hier eigenlijk de apostel? Hij citeert, hij haalt aan, wat de Joodse mensen - christenen - hadden geschreven aan hem. Wat de Joodse christenen onderwezen in de gemeente. Paulus zegt later die schijn-apostelen die niet meer het evangelie van Jezus Christus gepredikt hebben (2 Kor. 11:4 en 13) en die Joodse christenen leerden vanuit hun opvoeding en wat ze in de synagoge hadden geleerd en in de Talmoed hadden gelezen. Die hadden geleerd dat de vrouw moest zwijgen.

Verzen met aanhalingstekens: wie zegt wat?

Een enkele maal, gebruikt onze nieuwe vertaling (NBG) wel eens aanhalingstekens. Je vindt ze praktisch niet in de Bijbel. Waarom niet? Dan had de Bijbel helemaal volgestaan met aanhalingstekens, dat is duidelijk. Gods sprak, etc. Het zijn bijna altijd aanhalingen. Maar als je nou eens opzoekt Job 42:1-6:

Toen antwoordde Job de Here: Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen uwer plannen wordt verijdeld. „Wie is het toch, die het raadsbesluit omsluit zonder verstand?” Daarom: ik verkondigde, zonder inzicht, dingen, mij te wonderbaar en die ik niet begreep. „Hoor nu, en ik zal spreken; Ik wil u ondervragen, opdat gij Mij onderricht.” Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete in stof en as.

Waarom nu die aanhalingstekens? Omdat de vertalers drommels goed wisten, dat Job dat niet gezegd had. Dat is een citaat. En hoe weten ze dat? Omdat dat in de vorige hoofdstukken door God Zelf was gezegd, daarom staat het tussen aanhalingstekens, die hebben de vertalers ertussen gezet. Geen woorden van Job, maar van God. Maar als die aanhalingstekens er niet hadden gestaan had je gedacht: oh, dat heeft Job zeker gezegd. Maar omdat je weet dat God het gezegd heeft, daarom zet men het hier tussen aanhalingstekens. U ziet dat het een tweegesprek is. Maar als er geen aanhalingstekens hadden gestaan, had je dat niet gezien.

Raakvlak met de Talmoed en/of andere Joodse geschriften

Nu lees ik 1 Korintiërs 14:34 nog eens:

(Het begin van vers 34 hoort thuis bij vers 33 zoals al aangegeven) –

„de vrouwen in de gemeenten zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven, zoals ook de wet zegt. En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar mannen om opheldering vragen; want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente”.

De Talmoed is het allerbelangrijkste Joodse geschrift dat er bestaat. Naast de Tenach, de wet van het oude testament, werd ook onderwezen uit de voorschriften van de Joden, uit de Talmoed. Dus men gaf in de synagoge behalve een verklaring van toen het oude testament, gaf men ook een verklaring van de Talmoed. Zoals wij in de Gereformeerde kerk hadden, dat men 's

avonds uit de catechismus sprak. Ik weet niet, of u zich dat nog herinnert. Zo sprak men daar uit de Talmoed. Die hebben ze nu nog. Wat staat er in de Talmoed? *'Het is een schande is voor een vrouw om haar stem tussen de mannen te laten horen'*.^{2,3}

Paulus beantwoordt vragen van Joodse christenen

En nu zet Paulus hier zijn eigen standpunt uiteen. *Want waar is hij mee bezig in Korinthe? Om een hele serie vragen te beantwoorden!* Dat hebt u ongetwijfeld wel eens gehoord. Hij had van een hoop dingen gehoord: ruzies, sommigen loochenen de opstanding, etc. Hij heeft ook nog een brief met een groot aantal vragen gekregen. Want dat gebruikt hij zelf, wanneer hij zegt: jullie hebben mij een aantal vragen gesteld, die ga ik nu beantwoorden, **1 Korintiërs 7:1 Wat nu de punten betreft, waarover gij mij geschreven hebt. Die is hij nu aan het beantwoorden.**

Ik noem bijvoorbeeld één van de punten: de sterken en de zwakken in de gemeente. De een at afgodenvlees en de ander durfde het niet. En wat doet Paulus nu als hij zo'n hoofdstuk behandelt? Dan zet hij er zo'n kopje tussen, wat die mensen geschreven hebben. Die sterken schreven aan hem: **'alles is mij geoorloofd'**. Daarmee drukten ze de zwakken in een hoek. Paulus was een sterke, dus was hij het ermee eens, maar hij schreef erachter: **'maar alles is niet nuttig'**. Heb je het in de gaten? Ze hadden geschreven: Paulus, **'alles is geoorloofd.'** En hij zegt: **maar alles is niet nuttig'**. Zij zeiden: **'alles is geoorloofd'**, hij zegt: ja **'maar alles bouwt niet op'**. Begrijpt u? Dan haalt hij even aan en geeft vervolgens het antwoord. (*U kunt het vinden in 1 Kor. 6:12 en 1 Kor. 10:24*).

Ze hadden de opmerking gemaakt: 'eten of niet eten, brengt je echt niet dichterbij God', dat is duidelijk. 'Of je vlees eet of niet eet', dat zeiden de sterken. Maar Paulus zegt er ogenblikkelijk achter: *'je moet ze geen aanstoot geven'*. Dus hij haalt eerst hun zin aan, en je

hebt gelijk, het brengt je niet dichterbij God, maar je moet ook geen mens aanstoot geven (1 Kor. 10:31-33). En in deze hoofdstukken begint hij met: **'van de geestelijke gaven wil ik niet dat gij onkundig zijt'** (1 Kor. 12:1). En een paar verzen terug in 1 Kor. 14 zegt hij: en **'wat de profeten betreft'**. Daarover hadden ze ook al vragen gesteld. Hij haalt iets aan van wat zij hadden geschreven. De kwesties over het huwelijk, het recht zoeken bij ongelovigen, enzovoort.

En nu hadden de Joodse christenen geleerd dat de vrouwen moesten zwijgen in de gemeente. Ze moeten in de dienst ondergeschikt blijven. En als ze dat niet zijn, dan moeten ze het maar thuis vragen. En dat kan natuurlijk niet iedere vrouw, dat kan een weduwe niet en een ongetrouwde niet. Maar dat leerde de wet. Welke wet? De Talmoed.

En er waren ontzaglijk veel verschillen in de Korintische gemeente, die hadden thuis heel wat te bespreken. Dingen die het huwelijk betroffen en die gemeentezaken betroffen. Want de orthodoxe Jood vond het schandelijk, onbetamelijk, dat een vrouw zich in een discussie op één lijn stelde met de man. En dat merk je in alle Joodse geschriften. Niet in het oude testament zelf, maar wel in de Joodse geschriften.

En dat heeft aangeslagen bij de kerkvaders, en bij de Roomse kerk, op een ontzaglijke wijze. Maar in het evangelie van Paulus daar was geen onderscheid: **'waarbij geen onderscheid is tussen (man en vrouw), Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus'** (Kol. 3:11). Voor God allemaal gelijk.

Daarom lezen wij vers 34 zo:

Jullie schrijven mij "de vrouwen moeten in de gemeente zwijgen."

Paulus antwoordt luidt: **"Is het woord Gods bij u begonnen? Of heeft het alleen u bereikt?"**

Hij bedoelt het ongelovig: "o ja, is het bij jullie begonnen Jудаїsten?"

²Corrie Kuster die de MP3 uittipte, merkt op: ChatGPT kan deze passage niet vinden, wél staat er iets in (Babylonische Talmoed), Berachot 24a, over dat de stem van de vrouw afleidt van de gebedsverplichting, en dan betekent het woord stem zingen. Verbod om te spreken in het openbaar staat er niet. Welke versie van de Talmoed heeft vdBrink gelezen vroeg ik mij af, zijn de regels aangescherpt in de loop der tijd misschien in de ultra-orthodoxe Joodse kringen?

³De redactie vond nog via AI: De uitspraak 'Het is een schande voor een vrouw om haar stem tussen de mannen te laten horen' is een bekende interpretatie die vaak wordt toegeschreven aan traditionele joodse teksten, maar hij komt niet letterlijk zo voor in de Talmoed. Wat er in de Talmoed en in latere halachische

teksten besproken wordt, betreft de richtlijnen rondom het spreken van vrouwen in gemeenschapssituaties, vooral in contexten van religieuze diensten. Specifiek wordt in sommige discussies over Kol Isha (letterlijk "de stem van een vrouw") vermeld dat het luisteren naar een vrouw haar stem in een bepaalde context problematisch kan zijn voor mannen, vanwege het verband met seksuele aantrekkingskracht. Bijvoorbeeld, in Traktaat Berachot 24a van de Talmoed wordt dit onderwerp besproken.

De precieze formulering zoals genoemd, is waarschijnlijk een samenvatting of een losse interpretatie van deze halachische ideeën, soms versterkt in latere commentaren van rabbijnen.

De Statenvertaling heeft: *Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen? Is het alleen voor jullie bestemd? Is het alleen tot u doorgedrongen* (dat Woord Gods)?

En dan is het antwoord in Psalm 68:12: *de boodschapsters van goede tijding waren een grote schare.*

Indien men hen tenminste niet functioneel aan de kant zet. Want dan worden ze minderwaardig. Dan houd je niks meer over van die boodschapsters.

Het woord Gods, bijv. via profetie, ook via de vrouw

‘Het woord Gods’, dat is een hele eigenaardige uitdrukking hier. Dat woord ging uit tot Johannes, de zoon van Zacharias in de woestijn, dat is dat woord van God geladen door de heilige Geest, dat bedoelt hij met het woord van God. En dan zegt hij: het woord van God komt natuurlijk ook door middel van de profetie. En dat werkt ook door in de vrouwen. God is leven, dat barst eruit of dat nu mannen of vrouwen zijn.

Dat woord van God dat impliceert een opdracht. Dat ging later uit van Jeruzalem, daar zaten 120 mensen in die opperzaal, waaronder enige vrouwen en Maria de moeder van Jezus, dat staat er dan nog bij. Anders zou je denken: daar mochten alleen maar mannen komen en spreken. En Jezus zei: *maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde* (Hand. 1:8).

Dat Woord van God, dat gaat dan door de wereld, gedragen door mannen en vrouwen, ook in de tijd van Paulus en ook nu. En dat Woord dat over de wereld is gegaan, komt op een gegeven moment tevoorschijn als de ruiter op het witte paard gevolgd door de heerscharen:

Openbaring 19:13 – En Hij was bekleed met een kleet, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen.

Dacht u dat dat alleen maar mannen waren? Dat zijn zij die geïdentificeerd worden met het woord Gods, die vleesgeworden zijn met het woord Gods.

Jesaja 55:11 – also zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend.

Het bereikt mannen en vrouwen en het wordt gebracht door mannen en vrouwen. En dat woord van God wat Paulus gepredikt heeft over het Koninkrijk der hemelen, wordt niet verkondigd door een christendom dat onder de wet is. Dat is met elkander in strijd. En wordt niet verkondigd door een christendom dat allerlei inzettingen heeft en verordeningen van mensen.

De koninklijke wet of de wet van de vrijheid

Jacobus 2:8 – Indien gij echter de koninklijke wet vervult naar het schriftwoord: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan doet gij wèl. Doch indien gij met aanzien des persoons handelt, doet gij zonde en wordt gij door de wet overtuigd van overtreding.

Jacobus 1:25 – Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen.

De koninklijke wet is ook de wet der volmaaktheid, voor mannen en voor vrouwen. De wet der vrijheid, daar hebben ze zelfs tegenwoordig nog niet van gehoord. Dan begrijp je dat Paulus zegt: er moet orde zijn en regels, en dan die wet van de vrijheid.

Dat woord kon op de pinksterdag een aanvang nemen met 120 mensen. Met vrouwen en met mannen. *Ik begrijp hieruit dat Paulus protesteert tegen de broeders, die een oude lap willen zetten op een nieuw kleet.* Want dat is het.

De andere zwijgtekst in 1 Timoteüs 2

Nu gaan we eens kijken naar 1 Timoteüs 2, daar kun je het niet tussen aanhalingstekens zetten.

1 Timoteüs 2:11 – Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten, 12 maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft; zij moet zich rustig houden. 13 Want eerst is Adam geformeerd, en daarna Eva. 14 En Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw is door de verleiding in overtreding gevallen; 15 doch zij zal behouden worden, kinderen ter wereld brengende, indien zij blijft in geloof, liefde en heiliging, met ingetogenheid.

Paulus leerde, in tegenstelling tot de hele antieke wereld van zijn tijd: de vrouw is gelijk aan de man voor God. Dat was nog nooit verkondigd. Je moet eens vragen aan de vrouwelijke zendelingen die het evangelie brengen, dan zeggen de vrouwen in

Islamitische landen: ik ben een koe, ik heb geen verstand. Men debatteerde onder de Joden of de vrouw een ziel had. Als je Prediker leest, dan staat er in hoofdstuk 7 vers 27-29: ***Zie, dit heb ik opgemerkt, zegt de Prediker – het een bij het ander voegend, om een slotsom te vinden, die ik nog altijd zoek zonder ze gevonden te hebben –: onder duizend heb ik één mens ontdekt, MAAR EEN VROUW HEB IK ONDER DEZE ALLEN NIET ONTDEKT. Alleen, zie toch: ik heb ontdekt, dat God de mensen recht gemaakt heeft, maar zij zoeken vele bedenksele.***

De revolutionaire prediking van Paulus met wijsheid

Daar heb je de gedachte van de mensen in die tijd. Het evangelie van Paulus heeft de wereld op z'n kop gezet, het was een revolutionaire prediking. En Paulus voelde wel: je kunt niet te ver gaan, want hij stond tegenover de hele traditionele wereld. En daarom zegt hij: want het was al uitgesloten dat een vrouw onderricht kreeg. Hij zegt: een vrouw moet zich maar *rustig laten onderrichten*, in alle onderdanigheid aan Gods wetten en alle onderdanigheid aan degene die haar lesgeeft, de leraar. Paulus zegt in 1 Korintiërs 16:16 ***Stelt u dan ook onder zulke mensen, en onder ieder, die medewerkt en werkt.*** Als ze je les geven, stel je er dan onder.

In Hebreëen 13:7 zegt hij: ***Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na.***

Hij was bezig met de emancipatie van de vrouw. De Joodse richting, die nam dat natuurlijk niet. Hij zegt: als een vrouw nu onderricht krijgt, wat zo absurd is bij de Joden, als de Talmoed zegt: *'je kunt beter de wet verbranden dan aan een vrouw de wet toevertrouwen'*⁴ De Talmoed zegt dat dat gelijk is aan zondigen. Daar moest Paulus nu tegenop knokken. Ik begrijp dat hij zegt, als je nu onderricht krijgt, ga dat nu niet rond bazuinen, houd je rustig en kalm. Net zo goed als wij zouden zeggen als een vrouw bij ons zit en de man wil dat niet hebben, ga daar nou geen ophef van maken. Want het is al zo geweldig dat jullie onderwijs mogen krijgen, dat je erbij mag komen zitten. Dus doe het rustig. De emancipatie gaat niet ineens, bedoelt hij. En dan kan ik me voorstellen, als men al moeite heeft dat de vrouw onderricht krijgt, dat ze niet moet gaan beginnen om onderricht te gaan geven. Dat is weer wat anders. En

dan ben ik blij dat de nieuwe vertaling er in elk geval geen komma achter zet, zoals in vele vertalingen (vers 12):

1 Timoteüs 2:11 – Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten, 12 maar ik sta niet toe, DAT EEN VROUW ONDERRICHT GEEFT OF GEZAG OVER DE MAN HEEFT; zij moet zich rustig houden. 13 Want eerst is Adam geformeerd, en daarna Eva. 14 En Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw is door de verleiding in overtreding gevallen; 15 doch zij zal behouden worden, kinderen ter wereld brengende, indien zij blijft in geloof, liefde en heiliging, met ingetogenheid.

De nieuwe vertaling (NBG) heeft daar geen komma, de meeste vertalingen wel. Er staat letterlijk: ***ik sta niet toe dat een vrouw onderricht geeft aan of gezag heeft over een man.*** Want dat was helemaal onacceptabel. Er staat dus dat de vrouw dit niet aan een man mag geven, gezien de ontzaglijke opspraak die we al hebben.

Vrouwen gaven onderricht aan vrouwen en kinderen

De moeder en grootmoeder van Timotheüs die hadden Timotheüs onderricht gegeven, dus aan de kinderen. Dus dat is geen absolute eis dat een vrouw geen onderricht mag geven, want ze mag wel onderricht geven aan vrouwen en kinderen. In Titus heeft hij het over ***oudere vrouwen die onderricht geven aan jongere vrouwen***, dat is een paar bladzijden verder (Tit. 2:3-5).

De persoonlijke raad van Paulus gelet op de situatie

Er werden in die dagen veel vrouwen gewonnen voor het evangelie, veel meer dan mannen, zoals het nu nog het geval is. En daarom zegt hij: ***ik sta dat niet toe.*** Je moet voorzichtig zijn, want die vrouwen die zijn gewonnen zijn misschien slavinnen, vrouwen van ongelovige mannen en de zeden van die tijd kennende... Het gaat er dus over dat ze geen onderricht aan mannen moesten geven.

Niet scheppen, maar formeren

Wat zegt hij nog meer? Dat Adam eerst *geformeerd* werd. Er staat niet: *geschapen*. Maar dat woord *geformeerd* wil zeggen, Adam heeft eerst gestalte gekregen, heeft eerst een vorm aangenomen, dat staat er. Het woord 'scheppen' komt er niet in voor, men leest iets wat er niet staat, op de klank af, zoals dat heet.

⁴Noot van Corrie Kuster die de studie uittipte: Babylonische Talmoed, tractaat Sotah 20a.

Ontwikkeling van de man, daarna van de vrouw

Eerst Adam is tot ontwikkeling gekomen en daarna Eva. Als het gaat over de ontwikkeling van de man en de vrouw, dan is de man eerder in de vrijheid gekomen en eerder tot ontwikkeling gekomen dan de vrouw. Waarom? Omdat ze dat altijd belet hebben. Eerst Adam, dan Eva, zo zal het gaan in de geschiedenis. Het wil niet zeggen dat Eva niet tot ontwikkeling komt, want die moet toch ook haar plaats innemen in de hemelse gewesten. Op een gegeven moment zal dat komen, in haar geestelijke ontwikkeling. Op gelijke hoogte als Adam. En de theologie zegt: Eva? Dat nooit!

Moedwillige ongehoorzaamheid en verleiding

De vrouw is een verleiding geweest, zeggen ze dan. Maar wat zegt de Bijbel van Adam? Adam is in overtreding gevallen (Rom. 5). De catechismus zou zeggen *moedwillige* ongehoorzaamheid, dat hij in ongehoorzaamheid gevallen was. Nou, wat is nou erger? Moedwillige ongehoorzaamheid of verleiding? Is Adam nu beter uit, omdat hij moedwillig ongehoorzaam is geweest, staat hij daarom voor bij Eva? Je kunt sowieso zeggen dat Paulus dat helemaal niet bedoelt. Eva is verleid geweest. Adam was in overtreding. Als je moedwillig zondigt, ben je niet beter uit dan als je verleid wordt. Dat bedoelt hij niet. Adam heeft opzettelijk gezondigd, Eva werd verleid, Adam daarom meer dan Eva.

Zalig door kinderen te baren?

En dan zegt hij er nog achter: *'zij zal gered worden, behouden worden, kinderen ter wereld brengende'*. En als je nou ongetrouwd bent? Word je dan niet behouden? Dus dan gaat het erover dat een ongehuwde vrouw zonder kind eigenlijk achter staat bij een ongehuwde vrouw met kinderen... Tja! U begrijpt toch zeker wel dat hij dat nooit kan bedoelen, dat een vrouw behouden wordt, omdat ze kinderen voortbrengt? Nee.

Zowel de zonde als de Verlosser via een vrouw!

Die vrouw is verleid en dat is de eerste uit het menselijk geslacht. En wat zegt God nu: 'haar zaad - het vrouwenzaad - zal de duivel de kop vermorzelen' (Gen. 3:15). Als het er nu om gaat dat de vrouw het eerst gevallen is, niet de man: die was er niet (direct) bij

betrokken. En bij de geboorte van Jezus was geen man betrokken, dat is duidelijk.

Het Kind gebaard hebbende...

En daar staat dus niet kinderen te baren, er staat: *hét kind gebaard hebbende*. Als je een Griekse bijbel hebt, zo'n Interlinear⁵, dan moet je dat maar eens opzoeken. Er staat gewoon: zij zal gered worden, omdat zij *Het Kind* ter wereld gebracht heeft, met een hoofdletter, in enkelvoud. Het kind barende. *De vrouw die de oorzaak is geworden van de val omdat ze verleid is, die vrouw wordt ook alleen, buiten de man om, oorzaak dat de hele wereld gered wordt. Dat hebben we te danken aan de vrouw. Want Jezus Christus is verwekt door de heilige Geest, maar niet door een man.*

En dat typeert het denken van Paulus. Dan kun je zien hoe hij over de vrouw dacht. Hij discrimineert de vrouw niet, hij wil haar juist naar boven halen. Hij bedoelde het volkomen anders, dan dat de mannen eruit gehaald hebben. Ja, als ze maar veel kinderen ter wereld gebracht heeft, dan zit het wel goed... en anders loopt ze achter. Maar je inzicht in Gods woord zegt natuurlijk: dat kan Paulus nooit bedoeld hebben. Hij kan dan ook nooit gezegd hebben, dat hij aanraadt de ongehuwde vrouwen maar niet te trouwen. *Dat kan hij toch nooit geadviseerd hebben als daar achter zit dat men zalig wordt door kinderen te baren?* Dat is uitgesloten.

Haar zaad is Jezus Christus, het vrouwelijke zaad. En wanneer wordt ze zalig? Als zij blijft in geloof, liefde en heiliging met ingetogenheid. Ter wille van dat kind dat zij gebaard heeft.

De traditie 'im Frage' stellen

Dan gaan we weer terug naar 1 Korintiërs 14. Je ziet wel, ik heb geleerd in mijn leven dat als je de Bijbel leest dat je altijd *meedenkt met een vorige generatie*. En dan moet je gewoon zeggen: alles wat ze geschreven hebben, daar ga ik eens een vraagteken achter zetten en dan ga ik er nog eens over denken. Eigenlijk staat het de opvoeding in de weg. Net zo goed als dat bij de Joden in de weg stond, heel die traditie.

Vers 37 Indien iemand meent een profeet of geestelijk mens te zijn, laat hij dan wèl weten, dat hetgeen ik u schrijf, een gebod des Heren is. 38 Maar als iemand hiermede niet rekt, dan wordt met hem niet gerekend.

⁵ Toevoeging Corrie Kuster: https://biblehub.com/interlinear/1_timothy/2-15.htm

Gebod des Heren of zoals de wet zegt?

Dat gebod des Heren staat dus tegenover: zoals de wet zegt. Dus Paulus zet het woord van Jezus Christus tegenover wat de traditie zegt. *Wil je een geestelijk mens zijn? Traditionele mensen zijn nooit geestelijke mensen.* Want die bemoeien zich niet met het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, zoals geestelijke mensen dat doen. Het is een zuiver geestelijke zaak. Hij heeft het over profeteren, in tongen spreken. Dat leer je niet vanuit een traditioneel christendom. Die hebben het over gewijde kleding, over een pij, over een ambtsgewaad. Ze vragen: heb je als vrouw wel een doekje of een hoedje op je hoofd? Ze houden zich bezig met het eten of niet eten van spijzen, met ceremonieën, met plechtigheden, sabbatsrust of zondagsheiliging. En het is bij de traditie altijd een discrimineren van de vrouw.

Bezig zijn met de geestelijke wereld

En een profeet heeft alleen aandacht voor de onzienlijke wereld. ***‘Uw zonen en dochters zullen profeteren’*** (Hand. 2:17). Een profeet hoort wat de Geest tot de gemeente zegt. Een geestelijk mens is een geestelijk begaafde, een *pneumatics*, iemand die met de geestelijke gaven bezig is. Het is dus ook een tongenspreker. Maar hij bedoelt: iemand die bezig is met de geestelijke gaven. En deze mensen die zich werkelijk bezig houden met de geestelijke wereld, die zullen erkennen dat wat Paulus schrijft, goed is. Die zullen zeggen: Paulus ontvouwt ons de raad Gods, het plan Gods voor alle tijden.

Het uiterlijke hoedje of doekje als wapen?

Dat is de geweldige achteruitgang van de (traditionele) pinksterbeweging. Die heeft zich geworpen op het hoedje. *En daarmee moesten ze de demonen weren.* Als je je even indenkt hoe zot en dwaas het is dat je met een hoedje de duivel van het lijf kunt houden. En dat gelooft men dan... En een ander zegt: je moet een kruisje slaan, dan verdwijnen de demonen wel (dr. W.C. van Dam). Nou, er verdwijnt geen demon door kruisjes slaan en door een hoedje. Die verdwijnt alleen in de hemelse gewesten *met de geestelijke wapenrusting* (Efeziërs 6:10-12).

Terugzakken naar de aarde?

Zodra de gemeente afvalt, gaat ze de aarde zoeken, en gaat ze bezig met de dingen van de aarde, met Israël. De bladen staan er vol van: een aards volk dat de overwinning moet behalen door aardse wapens en niet

door een geestelijke strijd. Men moet het hebben van massabijskomsten, hoe meer hoe liever. En dan haalt men alles bij elkaar wat ‘rijp en groen’ is, van alle kerken en kringen, het kan niet schelen welke, als het er maar velen zijn. Men beroemt zich erop grote gebouwen te kopen, met kruisen erop. Dat maakt indruk in deze wereld. Show. Uiterlijk vertoon. Dat hebben we tenminste. Wij kopen die kerken op. Of men legt het accent op spijzen. Desnoods op onbespoten groente. En een ander zegt: dans en muziek, dat is het. En men heeft de Amerikaanse techniek nodig om die dans en muziek volmaakt te doen en zo komt men in de blijdschap. *We zeggen niet dat die dingen allemaal verkeerd zijn, maar alleen dat ze het Koninkrijk der hemelen niet betreffen.* Of u bespoten of onbespoten groente eet, moet u zelf maar uitmaken. Maar daar gaat het Koninkrijk niet over.

Het gaat om het evangelie van Jezus Christus

Paulus zegt: wat ik verkondig, dat is een gebod des Heren. En ik breng de geestelijke wereld, het evangelie van Jezus Christus. En ik sta lijnrecht tegenover de traditionele leringen van de Talmoed, want die houdt zich bezig met de uitwendige dingetjes. Jezus zelf heeft gewaarschuwd voor ***het zuurdesem van de Farizeeërs*** (Matt. 16:6; Luc. 12:1) die geboden en lasten opleggen. Lasten. Ik las laatst een artikel: je moet ‘krom liggen voor Jezus’, in een pinkstertijdschrift met grote letters erboven. *Lag Hij voor ons krom of moeten wij voor Hem kromliggen?*

Het vrome vlees en schijngodsdienst door traditie

Kijk, de geestelijke mens moet weten wat voor schade het Judaïsme aangebracht heeft. Eeuwenlang is de vrouw gediscrimineerd en die heeft haar ontwikkeling niet kunnen krijgen. Het wordt nog altijd tegengehouden. Maar de vrouw zal ook gestalte krijgen. Haar hoogtepunt bereiken. En het is eeuwenlang geweest: dat mag je niet, en dat niet, ***‘smaak niet, raak niet, roer niet aan’*** (Kol. 2:21-23), etc, een schijngodsdienst. Dat vrome vlees wil vasten, dat wil zich iets ontszeggen, want dan hebben ze een prestatie. En dan zegt de Statenvertaling in vers 38 ***Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.*** Er zijn mensen aan wie het evangelie verkondigd is, maar ze houden toch vast aan traditie. Die blijven dus toch onwetend. Wij moeten kennis vergaren van de geestelijke wereld en er zijn genoeg mensen ook onder de pinkstermensen, die zeggen ‘ja, maar ik houd ook nog die dingetjes vast.’ Ik houd ook nog de spijswet, de sabbat,

etc vast, dat uiterlijke. Al is het maar de 'streepjesbroek' vroeger, ze houden iets vast, het oude. Als je de weg gaat van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, dan moet je *radicaal* de weg gaan, geen oude lap op een nieuwe zetten.

Geestelijk geen verschil tussen man en vrouw

Je ziet vandaag de dag de teruggang. De charismatische beweging die teruggaat naar de traditionele kerken. Jezus zegt: **'ze horen, maar verstaan niet, ze zien, maar geenszins opmerken'** (Matt. 13:13-14). Als je onwetend bent, dan blijf je onwetend. Geestelijke mensen weten dat God geen verschil maakt tussen man en vrouw. Paulus zegt dat het een gebod is van Jezus. Hij heeft gezegd: **'daar huwen ze niet. Ze zijn als de engelen gelijk'** (Matt. 22:28-30), er is geen sekseverschil, in verband met zijn prediking van het Koninkrijk der hemelen. De Heer heeft de vrouw nooit gediscrimineerd, dat heeft de traditionele christen gedaan.

De gemeente is geen 'vereniging met jongens en meisjes'. In de gemeente is geen sekseverschil. *Het gaat daarom dat je gelijk bent in Christus*. Die samenkomst, dat is een beeld van de hemelse gewesten: wij zijn genaderd, niet tot de Sinai, maar **wij zijn genaderd tot het hemelse Sion. De samenkomst** - de algemene vergadering in de geestelijke wereld - **de algemene vergadering van de eerstgeborenen**, (vrouwen en mannen) **die ingeschreven zijn in de hemelen** (Hebr. 12:22-23). *In zuiver geestelijke zaken zijn man en vrouw gelijk*.

Adelphoi: broeders en zusters

Ik zeg niet dat de man en de vrouw altijd gelijk zijn, maar in zuiver geestelijke zaken wel. En daarom in profeteren, in tongen spreken, in al de geestelijke gaven daar zijn ze gelijk in. En dan eindigt hij: **'zo dan mijn broeders...'** (1 Kor. 14:39). En dan heb je weer het woord *adelphoi*. Dat betekent gewoon familieleden, mannen en vrouwen. Je zou het beste kunnen vertalen door geestverwanten. Allen moeten profeteren. **Streef ernaar te profeteren**, allen (1 Kor. 14:1,31). Je moet het dus niet belemmeren, ook het spreken in tongen niet. Dat deden de Joden: jij moet je mond houden. Paulus zegt: je mag het niet belemmeren, allen mochten meedoen, en allen mocht streven naar de hoogste gave, die van de profetie.

Bezig met allerlei inzettingen of met het evangelie

Paulus had zijn zegje liever niet gedaan, hij moest orde scheppen in de chaos. Ik ben altijd bezig met de hemelse gewesten en nu schrijf je me brieven over 'zaakjes': over het huwelijk, over vetes hoe je die op moet lossen, hoe je recht moet spreken, allemaal dingen buiten de hemelse gewesten. Ik heb me er maar aan gewaagd, maar als het mij betreft (in hoofdstuk 15): **Ik maak u het evangelie bekend, dat ik u verkondig heb** (1 Kor. 15:1) - niet van allerlei inzettingen, wetjes, kleren, traditie, enzo - dat evangelie dat ik u verkondig heb, wat jij ook gehoord hebt, als je het zo verkondigt als ik gedaan heb, dan is het goed.

Het verband tussen 1 Kor. 14 en 1 Kor. 15

Soms zeggen ze: er is geen verband tussen hoofdstuk 14 en 15. Maar Paulus zegt: ik heb je het evangelie over Jezus Christus verteld, daarna het evangelie van Jezus Christus. Het evangelie over Jezus Christus, dat werd aangetast, ze geloofden al niet meer in de opstanding uit de doden van Jezus. Dan kun je ook niet meer het evangelie van Jezus Christus geloven, want dat is het fundament. En daarom gaat hij dus verder met het evangelie over Jezus, met al die inzettingen. Dat doen de Joden maar, van de traditie, de zevende dags adventisten, mensen die misschien niks anders te doen hebben. *Ik moest al die uitwendige dingen bespreken, maar het is mijn evangelie niet hoor, om daar mee bezig te zijn*. Ik spreek nu over Jezus Christus, dat hij begonnen is te prediken en dat hij gestorven is, gekruisigd, begraven en opgestaan uit de doden en dan ga ik verder, dan gaan we het evangelie van Jezus verkondigen.

Het traditionele 'oud-pinksteren'

Broeders en zusters, wij staan weer in dezelfde tijd als Paulus. Wij hebben ook een geweldige traditie tegen ons, vooral in de pinksterwereld, kijk maar naar 'oud-pinksteren'. Mijn dochter schreef uit Brazilië: "we worden in alle pinkster-, baptisten, methodistenkerken gastvrij ontvangen, behalve in 'oud-pinksteren': daar moeten we een hoedje op, de jongens de haren kort, 's nachts in een pyjama slapen, want als de Heer 's nachts komt en je hebt geen pyjama aan, dat is 'shocking'. Kijk, daar heb je nu wat die traditionele pinkstergroepen ervan gemaakt hebben. Want een profetes daar heeft dat gezegd. Een Braziliaan slaapt niet in een pyjama, maar nu doen ze het wel, want als de Heer komt moet je er 'decent' (behoorlijk, fatsoenlijk) uitzien. En dat is

nu de onoverkomelijke kloof. Daar kom je niet meer tussen. Paulus zegt: **als je onwetend bent, dan blijf je onwetend** (1 Kor. 14:38, Statenvertaling).

Het heerlijke evangelie

Maar wij hebben gebroken met de onwetendheid. **‘Want mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis’** (Hos. 4:6). Hele groepen worden daarom uitgesloten in de dienst van het evangelie, alleen omdat ze geen kennis hadden van het evangelie van Paulus. En daarom vond ik het eens heerlijk om in onze kringen dit evangelie weer eens opnieuw te laten horen! AMEN.

DE BERG OP EN HET DAL IN (2-slot)

Het uitdrijven van een macht

Naar een toespraak op zo. 9 november 2025 in de VEG Kampen

Door Toja Paas

Marcus 9:14.

En als Hij dan bij zijn leerlingen komt, ziet hij een menigte mensen om hen heen en enige schriftgeleerden die aan het redetwisten zijn, kibbelen dus.

Een misplaatste twist

De twist gaat over een ziek kind. De andere 9 leerlingen lukt het niet de geest uit te drijven. Wat de leerlingen niet lukt, is: een geest uitdrijven bij een zieke zoon. Mooie gelegenheid tot twist... Heeft Jezus jullie echt macht gegeven om vijanden uit te drijven? Kijk dan, het lukt niet! Wie zijn jullie? Wie is die Jezus?

Eerlijk zijn: het lukt ons soms ook nog niet...

Misschien herken je wel eens die gedachte:

- Zie je, het lukt je niet een geest uit te drijven.
- Zie je, je gebed werkt niet
- Zie je, het verandert toch niet.

Eerlijk gezegd: het lukt ons soms ook nog niet. Kan je daarin echt eerlijk zijn? Misschien is ons geloof nog niet groot genoeg. En ga vooral niet twisten met die andere stemmen...

Jezus is er nu bij gekomen en vraagt aan de Schriftgeleerde: Waar twisten jullie over? Hij ziet dat die

vijand zijn leerlingen aanvalt Over wie hij is.

Marcus 9:17.

En iemand uit de menigte antwoordt hem: Meester, ik heb mijn zoon bij U gebracht die een geest heeft die maakt dat hij niet kan spreken. Ik heb tegen uw discipelen gezegd: dat zij hem moesten uitdrijven, maar zij konden het niet.

De man zegt: Meester/Rabbi. Hij ziet wie Jezus is en de man heeft een diep verdriet hoor ik: **Ik heb mijn zoon gebracht, een geest maakt dat hij niet kan spreken en de discipelen waren niet in staat deze geest uit te drijven.** Die geest die maakt dat hij niet spreekt komt op hem af en de vader schildert:

Marcus 9:18.

En als die geest hem aangrijpt

- **Werpt hem tegen de grond**
- **En het schuim staat op zijn mond**
- **En hij knarst met zijn tanden**
- **En verstijft.**

Okay, dit is heftig, je kan denken: nou hier hebben we niets aan, ver-van-mijn-bed-show... De vader heeft gezien: **dit is een geest die het spreken belet.**

Voor jezelf toegepast

Wordt jou spreken wel eens belet.

Het spreken over je ziel met de Heer

Het spreken überhaupt met de Heer

Door...

Er is een geest, ook nu, die het spreken vanuit je ziel met de Heer en elkaar wil beletten.

Heer spreek ik met u vanuit mijn ziel, mijn hart. Is er tijd voor dit gebed? Bidden vanuit mijn ziel, hoeveel eigenlijk Heer, eerlijk gesproken?

Jezus noemt die geest: geest die doof houdt. Dus Heer, dan ben ik doof in mijn gesprek met u, Oostindisch doof. Doof voor uw woorden en waarheden. Waarom?

- Omdat angst je overmant,
- Omdat er dingen gebeuren
- Omdat je vol bent van andere dingen

De Heer wil je mond en oren openen

Of is er een geest, die Gods waarheden tegenspreekt, die verleugent, zelfs met zijn waarheden.

Bezie eens je bidden, niet vanuit verwijt, maar uit verlangen. De Heer verlangt ernaar je mond te openen en je oren te openen. En wat is het gevolg?

Even naar onszelf gekeken

1. Gooit hem op de grond,
Op de aarde geworpen, het gaat om het aardse,
Om de controle, om je werk, je komt op aarde, en
bent daar bezig met de dingen van de aarde. Vul
het maar in waar jij nog op aarde geworpen kan
worden.
2. Schuim komt uit zijn mond
Alleen schuim je kan er niet over spreken, je kunt
het geen woorden geven, je voelt de boosheid en
het verdriet in de schuim. Beeld van het niet-
spreken, en daarna: boos, verdrietig, wanhopig.
3. Hij knarst met zijn tanden = stress, is angst dat doet
knarsen tanden. Angst voor, stress over... ik ken
het wel, jullie misschien ook wel en het verstomt je
spreken.
4. En hij wordt stijf. Stijf: er is geen beweging in je te
krijgen, dan wordt je star, ook in je spreken, ook in
je denken. Dat merkt een ander ook. Dan is het niet
meer de Geest van God die erbij kan komen van
God.

Hoe lang, ongelovig geslacht?

En Jezus hoort de vader: Hij hoort dat het zijn discipelen
niet gelukt is.

Marc. 9:19

O ongelovig geslacht!

Hoe lang moet ik nog in jullie midden zijn?

Hoe lang kan ik jullie nog verdragen?

Hoe lang nog, ongelovig geslacht... Weet je, Hij komt van
een verheerlijkt hoogtepunt In het dieptepunt van het
dal hier en denkt...

Kan hij dat tegen jou en mij zeggen soms in momenten?

Jullie zouden inmiddels moeten kennen dat:

- Geloof kan helen.
- Geloof kan vrijmaken.
- Geloof kan zoveel meer dan je denkt.
- Geloof in je ziel, niet omdat je het weet of regels
toepast.
- Geloof omdat je het vastpakt

Jezus ontfermt zich over hem

En Jezus zegt dan: *Breng uw zoon hier bij mij.*

Breng je zoon, je dochter bij mij, dat is wat Jezus nu zegt.
Breng wat je ziet, aan werking nog van geesten, die
spreken beletten, doof maken of welke geest dan ook.
Als je die ziet met je hart, breng dat dan in gebed bij mij.

En Jezus stelt een vraag, dat doet hij vaak overigens,
heel herkenbaar: *Hoe lang is het al dat dit hem
overkomt?*

Een prachtige diepe vraag. Waar komt die geest
vandaan? WAT EEN ONTFERMING: hoe lang overkomt
dit hem al?

De vader is eerlijk, draait er niet omheen, zoals wij het
wel eens beter of goed praten, ja een paar keer per jaar
of wel eens... *Hij zegt van jongs af aan.*

Diep hè, van jongs af aan, willen geesten hier, maar ook
bij ons doorwerken, in kinderen, in jezelf.

En dan zegt deze Vader iets, wat mij raakt: van jongs af
aan, maar:

*Rabbi, als u iets kunt, wees dan met ontferming
bewogen over ons en help ons.*

De vader zegt: ons. Hij lijdt mee in het lijden van het
kind. Soms lijd je mee met het lijden van...

Gebod uit je ziel voor anderen

Maar dit gebed:

Als u iets kunt - U Heer - Wees...

*Deze regel kan je meenemen deze week, bid dit uit je ziel
voor mensen.*

Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft

Hij zegt tegen hem:

Als u kunt geloven (dus niet de zoon)

Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

Dus hij vraagt niet, dat de zoon het gelooft, maar de
vader: als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor
wie gelooft.

Het geloof van die vader en het geloof van ons

Jezus doet een beroep op het geloof van de Vader.

Jezus doet een beroep op jouw geloof in je ziel, niet in
je hoofd. Geloof jij dat Jezus dingen kan doen, die
onmogelijk zijn in jouw situatie.

Ja ik hoor soms in mijzelf:

- Heer ik wil geloven, maar....
- Heer ik doe mijn best, maar...

Of: tuurlijk, ik geloof altijd, maar is dat een eerlijk
antwoord?

Kom mijn ongeloof te hulp

En de man reageert zo:

En meteen roept de vader van het kind:

(Onder tranen, denk ik)

Ik geloof Heer, kom mijn ongeloof te hulp.

Zie je de tranen lopen over zijn wangen? Je ziet zijn hart, de woorden van Jezus. De belofte breekt hem open. Hij laat alles los. Hij durft zich bloot te geven.

Ik geloof Heer en kom mijn ongeloof te hulp

Woorden uit zijn hart niet bedacht.

Kom mij te hulp Heer, want mijn ongeloof...

Ken je dit gebed uit je hart?

Jezus in sprekende actie: drijft de macht uit

En dan ziet Jezus mensen samenstromen, staat er. Hij handelt snel, Hij houdt niet van pottenkijkers, die menigte die uit is op wonderen en niet op het redden van levens.

Nu komt een stuk wat Jezus spreekt.

Vanuit zijn ziel, het is een inspiratie om vanuit je ziel te bidden. Ten voorbeeld vanuit wat hij hoort van de Vader en ziet in de hemel.

Hij bestraft de onreine geest en zegt tegen hem: geest die maakt dat men niet kan spreken en die doof maakt. Ik beveel: ga uit van hem en kom niet meer in hem terug.

Wat een kracht zit er in deze woorden mensen! Hier spreekt hij deze woorden, uit zijn ziel. Geen geleerde woorden, maar een voorbeeld voor ons.

- Hij ziet de man.
- Hij hoort de man over de geest die mijn zoon het spreken belet.
- Hij hoort zijn hulpgeroep : Als u iets kunt wees dan met innerlijke ontferming bewogen en help ons.
- Jezus doet een beroep op het geloof van de man en van u nu.
- Als u kunt geloven: alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.
- En de vader breekt, huilt tranen, ik geloof Heer en kom mijn ongeloof te hulp.

En Jezus spreekt hiervan uit:

geest die maakt dat hij niet spreekt,

geest die doof maakt

Ik beveel: ga uit en kom niet terug.

Mijn vraag is heel eenvoudig aan jou:

Wanneer heb jij voor het laatst op deze wijze, vanuit je hart, vanuit wat je hoort en ziet en de vraag 'kom mij te hulp Heer' een geest aangesproken?

En dan staat er deze mooie regel in Matteus:

Matt. 17:18

En de demon ging van hem uit en het kind was genezen vanaf dat moment.

Het kind geneest, door Jezus' spreken en Jezus geeft hem aan de vader terug. Ontroerend hè.

Wat is onze hulpvraag?

Geloof jij dat Jezus veel kan meer dan we denken of beseffen? Kom je naar Hem toe met jouw hulpvraag:

Als u iets kunt, wees dan met ontferming bewogen over ons en help ons.

En Jezus zegt dan:

Als u kunt geloven (dus niet de zoon)

Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

En dat jij onder tranen roept:

Ik geloof Heer, kom mijn ongeloof te hulp.

Waarom de discipelen niet konden bevrijden

En de mannen, ze snappen er niks van: waarom kan Jezus het wel en wij niet?

- Deden ze het vanuit eigen kracht, vanuit hun hoofd, en niet met hun ziel met ontferming bewogen?
- Deden ze het om eens te laten zien, wat zij kunnen in plaats van hun hoofd eerst op te heffen naar omhoog?

En als zij in huis zijn En zij alleen zijn, vragen zij Hem: "waarom hebben wij hem niet kunnen uitdrijven?"

Ze durven te vragen. Durf jij te vragen aan de Heer? Als iets nog niet lukt, waarom Heer? Ik ken het wel.

Mattheus zegt: ***Vanwege uw ongeloof.***

Marcus 9: 28.

Hij zegt tegen hen : "Dit soort kan nergens anders door uitgaan dan door bidden en vasten."

Bidden, bidden bidden. Vasten, vasthouden, blijven bidden. Houd dat gebed vast voor jezelf en anderen, niet vergeten: pas dit toe deze week.

Breng het bij de Heer, vraag Zijn hulp. En hoor de Heer zeggen: Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. Kom mijn ongeloof te hulp, ontferm u over mij en mijn zoon.

Resumé

Gebed is een kracht Gods tot behoud tot leven en tot genezing. Het is een intens mooi verhaal:

De berg op en af. Voor jezelf, voor wie je lief zijn!

Ga de berg op met de Heer en er weer af en hoor wat de Heer spreekt! AMEN.

De MP3 met de inhoud van deel 1+2 kun je [HIER](#) downloaden.

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

We hebben een evangelie van herstel en vernieuwing. Dat uitten we o.a. in onze liederen. Bijvoorbeeld in Kapelklanken [Lied 181](#) (De mens Gods).

De mens geschapen, gevallen, hersteld door Christus. In [Lied 169](#) (O, welk een wond're grote God): Jezus herschept het beeld van God in ons. Het is Zijn werk in ons. En als derde [Lied 174](#) (De lichtende dag): Jezus vernieuwt ons leven, opent een vergezicht, brengt licht. Daar voeg ik dan nog [Koor 73](#) aan toe (Onbeschrijflijk is Uw majesteit): Hij heeft zelfs Zijn leven voor ons ingezet tot verlossing & herstel, Zijn macht heeft ons van 't verderf gered waardoor vernieuwing van de mens mogelijk is geworden.

Er is ook een Schakellied dat spreekt over een God die naar ons omzag en herstelt en ons, door Jezus, uit de hand der vijanden verlost. Het is [Schakel 32](#) (Kom en zing met ons; ere zij de Heer).

LIEDEREN KAPELKLANKEN OP YOUTUBE

Henk Verbeek is bezig van lieverlee alle liederen en koren van Kapelklanken plus de Schakelliederen (jeugd) op YouTube te zetten. Momenteel is dat bij 151 liederen gebeurd. Het zijn liederen met een duidelijke boodschap tot opbouw van ons geloof (red.)

[HIER](#) de link naar de playlist:

VERWENDE CHRISTENEN

Door Gerry Velema-Drenth

Als God alleen eer van ons ontvangt als we in die speciale dienst zijn, of als we het prijzen in het Engels kunnen doen. Of als we met heel veel mensen zijn, of als het podium volstaat met

muzikanten... ja, dan lukt het wel...

Als we samenkomen en dan zo nieuwsgierig zijn naar wat God deze dienst weer met ons of in ons midden gaat doen... Hij aan het werk en wij gaan kijken hoe Hij het doet...

Als mijn geloofsleven steeds meer draait om een God die bezig is om 'in al mijn behoeften te voorzien'. Waar lijkt dit geloof dan op?

God wil zeker gebeden verhoren... maar wat zijn wij als gelovigen we doen alsof God door ons aan het werk gezet wordt, tijdens onze diensten en lofprijzing? Ik dacht dat wij Hem zouden dienen... Bij het beeld dat deze vraag bij me oproept, zie ik een soort van 'huisgezin van God' dat steeds meer gaat lijken op een doorsnee gezin van deze tijd: met verwende kinderen die niet meer luisteren en ouders die zich uit de naad werken voor hun kinderen...

Dit brengt me bij het gedicht van Jelly Verwaal (Heilzaam licht).

'Heer, geef mij toch de wensen van mijn hart.

U zegt toch: Bidt, en het zal gegeven worden.'

Maar zo staan deze woorden niet geschreven!

Wie dat beseft, verandert zijn gebed.

Ik heb het opgezocht... Het woordje 'het' staat er inderdaad niet. De Heer spreekt in een vergelijking en ook van een huisgezin, waar een vader een brood geeft (geen steen) en een vis (geen slang). Het voorbeeld van Jezus is zo eenvoudig: als je een brood vraagt, vraag dan geen diner, als een vis vraagt, vraag dan geen auto of baan of rijkdom of noem maar op wat wij als westerse christenen niet allemaal denken nodig te hebben.

En wie het hele gedeelte van Matteüs 7 leest, ontdekt nog een extra overeenkomst met vandaag de dag: want we worden er mee overspoeld... met profeten die uit zijn op verrijking en daar hun eigen toko van hebben gemaakt. Jij gaat rijk worden als je mij geld geeft. Geef mij een tientje en je krijgt een veelvoud van God terug. Weet je nog wat een dienstmeisje is, weet je nog wat dienstknecht in te brengen had bij zijn meester? Hoe die verhoudingen waren? Weet je dat nog?

Moet God ons dienen en bedienen? Hij doet het ook nog, maar niet in de hoop dat wij luie verwende kinderen van God worden genoemd.

In Gods huisgezin past respect en eerbied voor de Vader! Zelfs Jezus, als Zoon van God zal onderwerpen aan Zijn Vader, die door Hem ook 'onze Vader' is.

'Bidt en 'het' zal je gegeven worden', dit zegt God niet om zijn kinderen te verwennen, maar als een Ouder die goed voor Zijn kinderen zorgt.

Dat wij gaan denken dat God die brood wil geven (en geen steen) en een vis wil geven (en geen slang) ook wel aan ons geld, en goud en auto's en een baan en voorspoed wil geven... dat is een hele gevaarlijke ontwikkeling...

In ditzelfde gedeelte van Matteüs 7 waarschuwt de Here Jezus dat we door een nauwe poort moeten om

binnen te komen (het is beslist niet goedkoop en niet makkelijk om Jezus te volgen).

Dan waarschuwt de Heer ook nog eens voor valse profeten... Ze komen... en ze brengen vruchten voort die niet aan de boom van Jezus hangen. (Matt. 7, toch maar eens even lezen en over nadenken). En zo nodig je gedachten hierover bijstellen...

De clou in het gedicht van Jelly Verwaal gaat nog zoveel dieper, daar moet je maar over nadenken. Ik geloof voor 100% dat Vader God van harte Zijn rijkdom met jou en mij deelt, maar Zijn rijkdom is NIET van deze wereld. Vergeet dat niet. Onze Heer heeft niets gemeen met wat Mammon ons aanbiedt! Wees waakzaam!

GOUD VANOUDS EN VAN NU

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars,
Deze maand een boodschap van onze Belgische broer Jack Schoenaers die enkele jaren geleden overleed. Het is

Goud als vanouds. Het thema is *"Wij zouden zo graag Jezus willen zien"*. Dat leeft toch bij heel wat mensen bewust of onbewust. In feite roept de hele schepping dat. Rom. 8: De schepping wacht met reikhalzend verlangen op het openbaar worden van de zonen Gods, want die zonen Gods laten immers Jezus zien, zoals Hij werkelijk is.

[HIER](#) is de link naar de prediking.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (37)

Naar de MP3 van de bijbelstudie gehouden door Cees Visser op 2005-04-06 in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 43:1 – 45:24

Ontmoeting tot herstel

Door Gods openbaring aan Jozef en het werk van Jozef wordt Egypte in Genesis 43-45 de 'broodschoor' van de hele toenmalige wereld. Iedereen kan bij Jozef, de onderkoning van Egypte, koren kopen. Ook zijn broers uit Kanaän. Met z'n tien staan ze op een gegeven moment voor hem. Jozef wil die ontmoeting met zijn broers benutten om de broederschap te herstellen. Hij wil samen met zijn broers het brood eten. En alles wat destijds in Hebron, de plaats van broederschap en

samenbinding niet is gelukt, nu wél tot stand brengen. Jozef wil verzoening bewerken voor wat in het verleden is misgegaan en met elkaar een nieuwe fase ingaan. Om dingen te beleven die ze niet eerder met elkaar hebben beleefd.

Oplossing in alle nood

Jozef zet hoog in, hij zoekt naar vaste grond. Daarom gaat hij heel diep. Jozef walst niet over het verleden heen, hij doet niet alsof er 'niets' gebeurd is. Hij wil verlossing bewerken en een oplossing vinden voor *alle* nood. Niet alleen voor de broodnood in de *zichtbare* wereld. Ook voor de innerlijke nood, de *geestelijke* nood in zijn familie. Jozef doet dat op grond van zijn liefde voor zijn broers en zijn familie. Vanuit zijn liefde voor God die zijn familie zo'n bijzondere plaats heeft gegeven te midden van de volken rondom.

Jozef stelt de broers op de proef

Jozef zet hoog in en gaat heel diep. Hij kan niet in de harten van zijn broers kijken, niet van verre hun gedachten en motieven verstaan. Dat kan alleen God (Ps.139:2). En daarom beproeft Jozef zijn broers. Door zijn spreken en handelen roept hij het verleden als het ware voor hen op, zonder er rechtstreeks over te spreken.

Ik vind dat heel bijzonder. Het getuigt van grote en bijzondere wijsheid. Jozef neemt geen wraak op zijn broers, hij zet het zijn broers niet betaald, maar handelt naar de hem door God gegeven wijsheid, op weg naar een zeer kostbaar doel. Hij neemt daarvoor de tijd en doet het in alle rust. Jozef wil dit niet op een 'achtermiddag' afhandelen. Hij geeft ruimte om de stem van het geweten ook bij zijn broers te laten spreken. Om zijn broers tot het juiste besef te laten komen van de situatie die is geweest, én van de situatie die nu kan aanbreken.

Ruimte scheppen voor broederschap

Zo versta ik dit gedeelte in de Bijbel. Je zult misschien zeggen: had Jozef dat niet 'anders' kunnen doen? Misschien wel. Maar laten we vooral het *doel* dat Jozef heeft voor ogen houden en er een voorbeeld aan nemen. Hij houdt vast aan broederschap. Hij werkt toe naar het functioneren van broederliefde. Hij schept ruimte voor verzoening en wat is dat mooi! Zijn motief is loepzuiver. En ja: hij gaat heel diep. Juist omdat hij zo hoog inzet. Ik vind dat heel mooi van Jozef.

Hoe reageren zijn broers?

In de vorige bijbelstudie hebben we gezien hoe Jozef in die eerste ontmoeting te werk gaat. Hij onderzoekt dan op afstandelijke wijze hoe zijn broers na twintig jaar reageren op valse beschuldigingen (jullie zijn verspieters, spionnen), op afzondering (hij zet ze even in de gevangenis) en op eerlijkheid (hij stopt het geld weer terug in de zakken).

Ondertussen informeert Jozef naar de welstand van hun vader. Zij beseffen niet dat die vader ook zijn vader is. Hij informeert ook naar de welstand van hun (en zijn) jongste broer Benjamin.

En daar laat Jozef het op dat moment bij. Hij stuurt zijn broers met volle zakken koren terug naar Kanaän, in afwachting van hun volgende bezoek, van die tweede ontmoeting die er binnen niet al te lange tijd zou zijn. De hongersnood is nog niet voorbij en met de zakken koren die de broers meekrijgen kunnen ze maar een bepaalde tijd vooruit. Ze komen terug, Jozef weet het zeker. Hij geeft ze het geld ook om een andere reden terug: hij wil ze voor het meegekregen koren niet laten betalen.

Hoe gaat het verder?

Genesis 43:1-10 – Maar de hongersnood was zwaar in het land. En toen zij het uit Egypte meegebrachte koren verbruikt hadden, zei hun vader tot hen: Ga ons weer een weinig voedsel kopen. Toen zei Juda tot hem: Die man heeft ons uitdrukkelijk verzekerd: gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij uw broeder bij u is. Wilt gij onze broeder met ons laten gaan, dan zullen wij heentrekken en voedsel voor u kopen. Doch indien gij hem niet wilt laten gaan, dan zullen wij niet heentrekken, want die man heeft tot ons gezegd: gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij uw broeder bij u is. Toen zei Israël: Waarom hebt gij mij kwaad aangedaan door die man mee te delen, dat gij nog een broeder hebt? Daarop zeiden zij: Die man heeft ons nauwkeurig ondervraagd over onszelf en onze maagschap: leeft uw vader nog? Hebt gij nog een broeder? En wij hebben het hem naar waarheid meegedeeld. Konden wij soms weten, dat hij zou zeggen: brengt uw broeder mee? En Juda zei tot zijn vader Israël: Laat de jongen toch met mij meegaan; dan zullen wij ons gereed maken en op reis gaan, opdat wij in het leven mogen blijven en niet sterven, zowel wij als gij en onze kinderen. Ik blijf borg voor hem; van mijn hand moogt gij hem eisen; indien ik hem niet tot u breng en vóór u stel, dan moge ik te allen

tijde tegenover u als een schuldige staan. Hadden wij niet getalmd, dan zouden wij zeker al tweemaal terug zijn.

Juda staat borg voor Benjamin

Het tweede bezoek kan niet langer worden uitgesteld en de consequenties zijn ook duidelijk: Benjamin moet gewoon mee, het kan niet anders. En dan laat Juda zien dat hij veranderd is: hij gaat borg staan voor zijn jongste broer, voor de lieveling van zijn oude vader.

Wat Juda hier zegt en zijn vader aanbiedt, is anders dan het aanbod van Ruben; die biedt twee van zijn zonen aan als Benjamin iets mocht overkomen. Daar heb je niets aan. Juda wil in de plaats treden van Benjamin. Daarmee laat Juda iets zien wat vele eeuwen later zijn grote Zoon, dé zoon van Juda, de leeuw uit Juda's stam, voor alle mensen doet. Jezus Christus treedt dan in de plaats van alle mensen, om hen te redden en te verlossen van hun zonden. Wat mooi!

Jakob gaat overstag

Na dit aanbod van Juda gaat Jakob overstag en spreekt hij als Israël: *Genesis 43:11-14 – Toen zei hun vader Israël tot hen: Indien het zo gesteld is, doet dan dit: neemt van het fijnste des lands in uw zakken en brengt die man een geschenk: een weinig balsem en een weinig honig, gom en hars, terpentijnnoten en amandelen. En neemt dubbel geld mee; ook het geld, dat boven in uw zakken gelegd was, moet gij terugbrengen; misschien was het een vergissing. En neemt uw broeder mee, maakt u reisvaardig en keert terug tot die man. En God, de Almachtige, geve u barmhartigheid voor het aangezicht van die man, opdat hij uw andere broeder late gaan, alsook Benjamin. En wat mij aangaat, als ik van kinderen beroofd moet worden, dan worde ik beroofd.*

Beroep op God

Israël doet een beroep op de Almachtige, op de Ontzagwekkende, op El-Shaddai. Hij doet een beroep op de God van zijn grootvader Abraham, op de God van zijn vader Isaak, op de God die hem zijn nieuwe naam heeft gegeven: zijn God.

En weer gaat er een karavaan met 'gom en hars' naar Egypte. Weer daalt er een karavaan af met een zoon van Rachel in hun midden. De karavaan waarmee Jozef destijds naar Egypte vervoerd werd, had ook balsem en hars bij zich; Jozef is ook een zoon van Rachel. Een treffende gelijkenis...

In Egypte

Enige tijd later zijn ze in Egypte en ziet Jozef ze komen: mét Benjamin die hij slechts als baby heeft gekend. Als Jozef weggevoerd wordt, is Benjamin één jaar. De twee zonen van Rachel schelen zestien jaar in leeftijd. Jozef ziet zijn jongste broer dus eigenlijk voor het 'eerst': Benjamin is op dat moment drieëntwintig jaar. Als Jozef hem ziet, schiet hij vol. Dat kun je begrijpen...

Onmiddellijk dirigeert Jozef ze naar zijn eigen huis om samen te eten. De broers beseffen niet wat er in Jozef omgaat. Ze denken: wat krijgen we nou? Naar het huis, dat paleis van de onderkoning? Zou het met dat *geld* te maken hebben? Nog *voor* ze het paleis bereiken. spreken ze de hofmeester van de onderkoning aan en verontschuldigen zij zich over het geld van de vorige keer. Ze denken dat het daarom is.

Genesis 43:23 – *Doch hij (de hofmeester) zei: Weest gerust, vreest niet; de God van u en van uw vader heeft u heimelijk een schat in uw zakken gegeven; uw geld heb ik ontvangen. Vervolgens bracht hij Simeon bij hen terug.*

Verwijzing naar God

De hofmeester van Jozef verwijst naar de God van hun vader, naar de God van henzelf. Op zich een teken dat die God in het huis van Jozef 'bekend' is. Ja, ook als onderkoning van Egypte is Jozef de Heer en God van zijn vader en henzelf met *heel* zijn hart blijven dienen. De hofmeester spreekt daarover. Ongetwijfeld ook in opdracht van Jozef. Ook weer iets om de aandacht van zijn broers op te richten: denk eens aan de leiding van God, aan de werkingen van God...

Dan komt Simeon binnen: hij wordt met zijn broers herenigd. Ook hun dieren krijgen te eten en te drinken. Wat gebeurt er allemaal? Dit is totaal anders dan bij hun eerste bezoek.

Als Jozef binnenkomt, buigen ze allemaal voor hem. Is alles goed met jullie vader, vraagt hij. En is dat jullie jongste broer? God zij je genadig! Op het moment dat Jozef dat zegt, moet hij even weg. Hij schiet vol, wordt overmand door emotie. Hij moet even naar een andere kamer om daar te huilen.

Apart aan tafel

Dan nodigt Jozef zijn broers aan tafel. Hij zet ze op volgorde van leeftijd aan tafel. Ze verwonderen zich erover. Hoe kan die man onze leeftijden weten? Ja, laat dat maar aan Jozef over. Hij zet zijn broers aan tafel en

laat hen apart eten. Jozef zit tegenover hen, aan een eigen tafel. De Egyptenaren in dezelfde ruimte zitten ook apart: *Genesis 43:32 – Toen dienden zij het op voor hem afzonderlijk en voor hen afzonderlijk en voor de Egyptenaren die met hem aten, afzonderlijk; de Egyptenaren toch mogen geen maaltijd gebruiken met de Hebreëen, want dat is voor de Egyptenaren een gruwel.*

Verschil

Egyptenaren hebben heilige dieren: zij vereren koeien, die mag je dus niet eten. Hebreëen doen dat wél: zij slachten runderen en eten het vlees daarvan. Door dat religieuze verschil zitten ze niet aan één tafel, is er geen 'gemeenschap' tussen Egyptenaren en Hebreëen.

De broers zitten te eten en Jozef zit tegenover hen. Ze worden bediend van de tafel van Jozef, ze mogen eten van zijn spijzen: een grote eer voor de gasten van de onderkoning. Benjamin krijgt het vijfvoudige, hij krijgt bijzondere eer. Maar het is nog 'apart': ze zitten nog 'tegenover' elkaar.

Ook dát is eerder voorgekomen. Toen zij Jozef in de put hadden gegooid, gingen de broers samen zitten eten: op enige afstand, apart van Jozef. Dat gebeurt nu weer. Ook nu eten ze apart: gescheiden door de dingen van het verleden.

Broodvraag en schuldvraag

Jozef werkt toe naar het daadwerkelijke samen kunnen eten. Naar het samen aan één tafel kunnen zitten en het samen kunnen breken van het brood. En dat zal weer mogelijk worden als er vergeving en verzoening plaatsvindt. De *broodvraag* en de *schuldvraag* komen in het huis van Jozef bij elkaar. Om tot verzoening met elkaar te kunnen komen.

Eeuwen later leert Jezus zijn discipelen bidden: *Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden.* Dat is niet 'toevallig'. Daarmee wijst Jezus op geestelijke werkingen.

Verbondenheid en gemeenschap

Ware broederschap betekent: samen kunnen eten, in eenheid des geestes van hetzelfde brood kunnen eten. Het duidt op verbondenheid en gemeenschap met elkaar, zonder dat er iets 'tussen' zit waarvoor nog vergeving moeten worden gevraagd of verzoening moet worden bewerkt.

De jaloezie voorbij

Alle broers zien dat Benjamin wordt 'voorgetrokken'; ze aanvaarden het zonder enig probleem. Dat is nieuw voor Jozef. Hij vindt het fijn om dat te zien. De broers genieten ook, ze raken zelfs in een 'roes'. Ze vragen zich af waar ze toch zo 'benauwd' voor zijn geweest: alles lijkt 'dik in orde'...

Genesis 43:34 – En men bracht hun van de gerechten die vóór hem stonden, en het gerecht voor Benjamin was vijfmaal zo groot als het gerecht van ieder hunner. Zo dronken zij en werden dronken met hem.

Jozef is blij dat hij geen jaloezie meer ziet bij zijn broers ten opzicht van de jongste zoon van Rachel. Dat was in het verleden wel even 'anders' toen hij, Jozef, de veelkleurige mantel van zijn vader kreeg. Toen waren ze stinkend jaloeers op hem. Het gaat de goede kant op, Jozef is blij.

Laatste test

Jozef doet hierna nog een laatste test. Hoe zal het gaan, hoe zullen zijn broers reageren als Benjamin 'schuldig' wordt bevonden en niet mee terug mag naar Kanaän? Laten ze dat gebeuren? Laten ze hem dan los? Hoe zit het met de onderlinge band?

Opnieuw neemt Jozef de regie in handen. Voordat hij zijn broers terug laat gaan naar Kanaän, laat hij zijn eigen zilveren beker in de zak van Benjamin stoppen. Een beetje 'heimelijk' allemaal. Daarvan zou je kunnen zeggen: Jozef, is dit nu wel de juiste methode? Is dit de aangewezen weg? Licht dit niet óp of zelfs óver de grens van het toelaatbare?

Besef dat Jozef zijn broers niet wil 'pakken', hij wil iets aan het licht brengen. Hij heeft een hoog verheven doel.

Alsnóg aangehouden

De broers gaan de volgende dag blij op weg naar hun vader in Kanaän. Met zakken vol koren en een opgeruimd gemoed. Dit hadden ze niet verwacht...

Nee, wat er kort daarop gebeurt hadden ze zeker niet verwacht. Nog maar net buiten de stad worden ze al weer aangehouden door de dienaren van Jozef.

Genesis 44:4-13 – Nauwelijks waren zij de stad uitgegaan, nog niet ver weg, of Jozef zei tot zijn huisbestuurder: Maak u op, jaag die mannen achterna, en als zij hen ingehaald hebt, zeg dan tot hen: Waarom hebt gij goed met kwaad vergolden? (Waarom hebt gij de zilveren beker gestolen?) Is deze het niet, waaruit mijn heer drinkt en waarmede hij de toekomst pleegt

te voorspellen? Gij hebt slecht gehandeld met dit te doen. Toen hij hen ingehaald had, sprak hij deze woorden tot hen. En zij zeiden tot hem: Waarom spreekt mijn heer zulke woorden? Verre zij het van uw knechten zo iets te doen. Zie, het geld dat wij boven in onze zakken vonden, hebben wij uit het land Kanaän tot u teruggebracht, en hoe zouden wij dan uit het huis van uw heer zilver of goud stelen? Degene van uw knechten, bij wie (de beker) gevonden wordt, moge sterven, en bovendien zullen wij mijn heer tot slaven zijn. Daarop zei hij: Welaan, het zij zoals gij gezegd hebt; degene, bij wie hij gevonden wordt, die zal mij tot slaaf zijn, maar gij zult vrij uitgaan. Toen haastte ieder van hen zich zijn zak af te laden op de grond, en ieder opende zijn zak. En hij stelde een onderzoek in; hij begon bij de oudste en eindigde bij de jongste; en de beker werd gevonden in Benjamins zak. Toen scheurden zij hun klederen, en ieder van hen belaadde zijn ezel en zij keerden terug naar de stad.

Stemming slaat om

De broers weten niet wat er in hun zakken vol met koren zit, en zeker niet in die van Benjamin. En als dan de beker van de onderkoning bij Benjamin wordt gevonden, slaat de stemming om. Wat krijgen we nou? Benjamin moet mee. De anderen mogen naar huis. Maar Juda en zijn broers laten de zoon van Rachel nu *niet* in de steek. Ze gaan mee. Ze scheuren hun kleuren en rouwen. Benjamin zal slaaf worden in Egypte. En dat roept iets op van het verleden: ook *Jozef* werd destijds slaaf in Egypte...

Op de terugweg naar het paleis van de onderkoning zal er heel wat in Juda zijn omgegaan. Hij weet wat er destijds is gebeurd met die andere broer, met Jozef. Dat heeft hij laten gebeuren. Daar heeft hij zelfs de hand in gehad. Dat zal hij geen tweede keer laten gebeuren: voor deze broer, Benjamin, wil hij zich borg stellen.

Even later staan ze voor de *derde* keer tegenover Jozef. *Genesis 44:14 - Zo kwamen Juda en zijn broeders in het huis van Jozef, waar hij nog was, en zij wierpen zich voor hem ter aarde.* Juda neemt de leiding. Hij beseft dat wat hij nu gaat zeggen *cruciaal* zal worden. Hij wil zijn belofte aan zijn vader Jakob gestand doen. Hij wil borg staan voor zijn jongste broer.

Ze vallen opnieuw op hun knieën en Juda weet dat hij niets tot zijn verdediging heeft aan te voeren. Geen enkele smoes helpt nu nog. En dan komt daar die

hamvraag: waarom doen jullie zo iets? Waarom stelen jullie mijn beker?

Symbool van het leven

Wat symboliseert die beker? In de Bijbel symboliseert een beker het leven van de bezitter: de beker met jouw naam erop - dat ben jezelf, het is een symbool van jouw leven. Een beeld van wat jij in je leven meemaakt, een beeld van je lot. Als je bij je geboorte een zilveren beker ontvangt met jouw naam erop, is die van grote waarde: Moge jouw leven net zo uniek, kostbaar en duurzaam zijn als deze beker. Moge jouw beker een rijke inhoud hebben. Moge jouw beker overvloeien...

Je herkent Psalm 23, waar staat: *mijn beker vloeit over*. Dat zegt iets van het leven. Van het mooie in het leven.

Welke inhoud heeft jouw beker?

Openbaring 17:4 spreekt ook over zo'n 'beker': *En de vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij*.

Johannes ziet in een visioen een vrouw zitten op een scharlakenrood beest. Deze hoer zit aan vele wateren, ze draagt purperen en scharlaken kleren en is versierd met goud en edelstenen. In haar hand heeft zij een gouden beker met al haar liederlijke (= losbandige) wandaden. Waar je *beker* mee *gevuld* is, geeft aan waar je *leven* van *vervuld* is. Als je beker overvloeit van dankbaarheid, ben je een dankbaar mens. Als je beker vol zit van liederlijke of losbandige gruweligheden, lijkt je op die hoer uit Openbaring 17.

Woorden van Jezus

In Matteüs 23:25 zegt Jezus: *Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij reinigt de buitenzijde van de beker en van de schotel, maar van binnen zijn zij vol roof en onmatigheid*. Hiermee zegt Jezus iets over het *leven* van deze mensen. *Blinde Farizeeër, spoel eerst de binnenkant schoon dan wordt de buitenkant vanzelf ook schoon* (vs.26 NBV).

Als je beseft dat je beker het beeld is van je leven, dan moet eerst de *binnenkant* van die beker schoon worden - je *hart* gereinigd worden - om je leven aan de *buitenkant* een normaal aanzien te geven. Als je vanbinnen schoon wordt, wordt dat ook vanbuiten zichtbaar.

In Matteüs 26:27 staat: *En Hij (Jezus) nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zei: Drinkt allen daaruit*. Daarmee zegt Jezus: krijg deel aan *mijn* leven. Beleef in de viering van het avondmaal de vergeving van zonden, de reiniging van je hart. Wat een genade dat wij steeds weer avondmaal mogen vieren en daardoor steeds meer deel mogen krijgen aan dat 'onvergankelijke leven' dat Jezus aan het licht heeft gebracht.

Het leven van Jozef gestolen

Waarom hebben jullie mijn beker gestolen, vraagt Jozef aan zijn broers. We hebben uw beker niet gestolen, antwoorden ze. Nee, niet zijn *beker*, maar *wél zijn leven*. Zij hebben destijds het leven van de man van wie deze beker is, gestolen...

Jozef doet er nog een schepje bovenop. Hij doet zich voor als een Egyptische magiër die de toekomst voorspelt met behulp van zijn beker. Weten jullie niet dat ik een man ben die alles zie?

Bij het voorspellen van de toekomst gebruiken Egyptenaren een beker met water waarin ze een druppel olie laten vallen. Die olie verspreidt zich op grillige wijze over het wateroppervlak. Voor een Egyptische magiër is dat een teken hoe dingen gaan lopen.

Jozef doet zich voor als een Egyptenaar voor wie de beker niet alleen een beeld is van zijn leven, maar die deze beker ook nodig heeft voor zijn beroep. *Beseffen jullie niet dat een man als ik kan zien wat voor anderen verborgen is?*

Gaat Jozef te ver?

Jozef, wat zeg je nou? Alleen *God* kan toch zien wat er in iemands hart omgaat? Is dit het gevolg van negen jaar onderkoning zijn van Egypte? Van tweeëntwintig jaar wonen in Egypte? Ben je 'Egyptisch' gaan denken? Ga je nu een beetje 'Egyptisch' handelen? Neem je nu toch een beetje wraak? Speel je nu het spel van kat en muis? Boontje komt om zijn loontje? Broertje draait je een loertje? Nee, nee en nog eens nee. Niets van dit alles.

Ware mentaliteit getoetst

Jozef gaat niet te ver. Hij wil de onderste steen boven hebben en de hartsgesteldheid van zijn broers proeven vóórdat hij zich aan hen bekend maakt. Hoe zit het met jullie mentaliteit? Hoe zit het met jullie inzet ten opzichte van jullie jongste broer? En hoe zit het met

jullie opstelling tegenover jullie vader die zoveel van die jongste broer houdt? Wat brengt dit hele gebeuren bij jullie naar boven? Gaat jullie geweten spreken? En wat doe je daar nu mee? Wat gebeurt er vanbinnen in jullie harten nu vanbuiten alles wegvalt en je op niets meer kunt terugvallen en alles zich tegen je keert?

De broers staan helemaal 'kaal'. Ze hebben niets tot hun verdediging aan te voeren. Het moet nu helemaal bij God vandaan komen, want anders zijn ze gewoon afgeschreven. *Daar* wil Jozef hun aandacht op vestigen terwijl hijzelf voortdurend zijn aandacht op God gericht houdt. Dat blijkt zo meteen.

Juda stapt naar voren

Genesis 44:16 – Daarop zei Juda: Wat zullen wij tot mijn heer zeggen, wat zullen wij spreken, en waarmee zullen wij ons rechtvaardigen? God heeft de schuld uwer knechten aan het licht gebracht. Zie, wij zijn slaven voor mijn heer, wij evenals degene, bij wie de beker gevonden is.

Juda draait er niet omheen, hij onderkent het wezen van de zaak. God heeft iets aan het licht gebracht, inderdaad. En hij spreekt voor al zijn broers. Wij hebben allemaal schuld en wij allen zijn bereid uw slaaf te worden.

Schuld

Waarom hebben alle broers schuld? Aan het stelen van een beker? Nee, dat weet Juda ook wel. Aan iets heel anders. En dat staat Juda nu voor de geest. Hij ziet het voor zich. Zij hebben een *leven* gestolen. Niet van Benjamin, maar van die andere broer. *De broodvraag heeft de oude schuldvraag naar boven gebracht.* En Juda erkent die schuld. Juda belijdt daarmee in feite zijn zonde en de zonde van zijn broers. We hebben allemaal schuld. God heeft iets aan het licht gebracht. Inderdaad!

Jozef geeft antwoord

Wat zegt Jozef hierop? *Genesis 44:17 – Maar hij zei: Het zij verre van mij dat te doen; de man, bij wie de beker gevonden is, die zal mij tot slaaf zijn, maar gij, trekt in vrede naar uw vader.*

Jozef geeft Juda hiermee gelegenheid om nog verder tevoorschijn te komen. Hij merkt dat Juda rekening houdt met wat God hem laat zien. Ga maar door, Juda. Spreek je nog maar verder uit. Laat de onderste steen maar *helemaal* naar boven komen. En Juda doet het...

Juda biecht de waarheid op

Genesis 44:18-34 – Toen naderde Juda tot hem en zei: Met uw verlof, mijn heer, uw knecht moge toch een enkel woord ten aanhoren van mijn heer spreken en uw toorn ontbrande niet tegen uw knecht, want gij zijt als Farao. Mijn heer heeft zijn knechten gevraagd: Hebt gij nog een vader of een broeder? En wij zeiden tot mijn heer: Wij hebben een oude vader en daar is nog een jonge zoon zijns ouderdoms; maar zijn broeder is dood; hij is de enig overgeblevene van zijn moeder, en zijn vader heeft hem zeer lief. Toen zeidet gij tot uw knechten: Brengt hem tot mij, opdat ik mijn ogen op hem sla. Maar wij zeiden tot mijn heer: De jongen kan zijn vader niet verlaten, want verlaat hij zijn vader, dan zal deze sterven. Daarop zeidet gij tot uw knechten: Indien uw jongste broeder niet met u meekomt, zult gij mijn aangezicht niet meer zien. Nadat wij naar uw knecht, mijn vader, waren teruggereisd, deelden wij hem de woorden van mijn heer mee. Toen nu onze vader zei: Gaat ons weer een weinig voedsel kopen, zeiden wij: Wij kunnen niet heentrekken; als onze jongste broeder bij ons is, dan zullen wij heentrekken; want wij zullen het aangezicht van die man niet mogen zien, wanneer onze jongste broeder niet bij ons is. Daarop zei uw knecht, mijn vader, tot ons: Gij weet, dat mijn vrouw mij twee zonen heeft gebaard; de éne is van mij weggegaan, en ik heb moeten zeggen: voorzeker is hij verscheurd, en ik heb hem tot nu toe niet weergezien. En neemt gij ook deze van mij weg, en overkomt hem een ongeluk, dan zult gij mijn grijze haar met verdriet in het dodenrijk doen neerdalen. En nu, wanneer ik bij uw knecht, mijn vader, kom, en de jongen is niet bij ons, aan wiens ziel zijn eigen ziel nauw verbonden is, dan zal het gebeuren, als hij ziet, dat de jongen er niet is, dat hij sterven zal, en uw knechten zullen het grijze haar van uw knecht, onze vader, met verdriet in het dodenrijk doen neerdalen. Maar uw knecht is borg geworden voor de jongen bij mijn vader met deze woorden: indien ik hem niet tot u breng, dan moge ik te allen tijde tegenover mijn vader schuldig staan. Nu dan, laat toch uw knecht in de plaats van de jongen als slaaf voor mijn heer achterblijven, en de jongen trekke met zijn broeders mee. Want hoe zal ik naar mijn vader heentrekken, wanneer de jongen niet bij mij is? Ik zou het verdriet niet kunnen aanzien, dat mijn vader zou treffen.

Vernieuwd hart

Wat een woord van deze Juda, die tweeëntwintig jaar geleden bij die put tot heel andere dingen is gekomen. Dit zijn woorden vanuit een vernieuwd hart. Dit zijn woorden van een veranderd mens. Op *aarde* staat Juda voor de troon van Jozef. In de *hemel* staat hij voor Gods troon als de nieuwe leider van zijn broers. Als de ware eersteling.

Dit is wat Jozef wil horen. Het hoge woord is eruit. Komt er een triomfantelijk lachje op Jozefs gezicht? Nee, hij is ten diepste geroerd. *Liefde heeft hem gedreven, liefde voor zijn broers.* Hij herkent in hen wat in hemzelf leeft. Hij proeft de ware broederliefde in Juda. Dat heeft hij niet eerder gezien en gehoord. Hier heeft hij altijd naar verlangd, en nu is het zo ver.

Jozef maakt zich bekend

Dit is de tijd om alle maskers af te leggen. Dit is het moment van verzoening en hereniging. Jozef kan nog maar net gebieden dat al zijn dienaren de zaal moeten verlaten. En dan komt ook bij *hem* het hoge woord eruit: *Ik ben Jozef.*

Wat een moment moet dat geweest zijn. Je kunt je het nauwelijks voorstellen. Zoiets is ook bijna niet te verwerken, denk ik. Wat een hoogte en diepte zit daar in, wat een schrik en een vreugde. Allerlei emoties tegelijkertijd en door elkaar heen.

Jozef maakt zich bekend en barst in tranen uit. Hij houdt zich niet meer in. Je zou zeggen: al het *verdriet* van de afgelopen jaren komt er in één keer uit. Maar ook de intense *vreugde* van dit moment, de vreugde dat er een volkomen nieuwe fase is aangebroken tussen hem en zijn broers.

Ondersteboven

En de broers? Ze staan als 'verlamd'. Niet in staat om antwoord te geven of om ook maar iets te zeggen. Dat kan ik me ook voorstellen. Ze deinzen terug. Opeens spreekt die Egyptische onderkoning, Safenat Paneach, hen toe in onvervalst Hebreeuws, terwijl het spreken met hem tot dan toe steeds via een tolk ging. En wat zegt die man: Ik ben *Jozef*. Mensenlief! Dat kan toch niet waar zijn?

Kom toch dichterbij, zegt Jozef. Hij ziet hun verwarring, hun angst, hun ongeloof en tegelijkertijd hun hoop: *Ik ben Jozef, jullie broer. Leeft mijn vader nog? Ik ben Jozef die jullie naar Egypte hebben verkocht,* maar laat dat niet langer tussen ons in staan, dat is voorbij.

Vooruit gestuurd

Jozef gaat verder. Hij spreekt vanuit zijn directe relatie met God. Hij ziet de goddelijke lijn in zijn leven, de gouden draad dóór zijn hele leven heen. En hij laat al het negatieve dat daarin heeft plaatsgevonden, los. Hij spreekt alleen nog maar over het positieve dat in al die jaren is gebeurd, over de ontwikkeling die daarin heeft plaatsgevonden. *God heeft mij voor jullie uitgestuurd om jullie leven te redden.* Zo vat hij het hele gebeuren samen.

Grote lijn

Genesis 45:4-15 – Toen zei Jozef tot zijn broeders: Komt toch naderbij. Daarop naderden zij. En hij zei: Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt. Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uit gezonden. Want reeds twee jaren is er hongersnood geweest in dit land en er komen nog vijf jaren, waarin niet geploegd of geoogst zal worden. Daarom heeft God mij voor u uit gezonden om u een voortbestaan te verzekeren op aarde, en om voor u een groot aantal geredden in het leven te behouden. Dus zijt gij het niet, die mij hierheen gezonden hebt, maar God; Hij heeft mij gesteld tot Farao's vader en tot heer over geheel zijn huis en tot heerser in het gehele land Egypte. Trekt haastig naar mijn vader en zegt tot hem: Zo zegt uw zoon Jozef: God heeft mij gesteld tot heer over geheel Egypte, kom tot mij, draal niet. Gij zult in het land Gosen wonen en gij zult dicht bij mij zijn, gij en uw kinderen en uw kindskinderen, uw kleinvee en uw runderen en al wat gij hebt. En ik zal daar voor u zorgen – want er zal nog vijf jaar hongersnood zijn – opdat gij niet verarmt, gij, noch uw huis, noch iemand van de uwen. En zie, uw eigen ogen en die van mijn broeder Benjamin zien, dat het mijn mond is, die tot u spreekt. Vertelt dan aan mijn vader al de heerlijkheid die ik in Egypte bezit, en alles wat gij gezien hebt, en brengt mijn vader haastig hierheen. Toen viel hij zijn broeder Benjamin om de hals en weende, en Benjamin weende aan zijn hals. En hij kuste al zijn broeders hartelijk en weende, hen omhelzende. Daarna eerst spraken zijn broeders met hem.

God heeft mij voor jullie uitgestuurd om jullie leven te redden. Jozef ziet de grote lijn. Alle ellende, alle

narigheid, alle woede die zich met die lijn heeft verweven, het blijft allemaal achter hem. Hij ziet alleen maar die lijn en prijst en dankt zijn God die hij al die jaren heeft mogen dienen en die dít heeft bewerkt. Dit is zijn conclusie: **God heeft mij voor jullie uitgestuurd.** En die conclusie trekt hij niet voor het eerst. Dat staat hem al jaren voor ogen. En die dankbaarheid heeft ook het hele gebeuren met zijn broers omgeven.

Dubbele vrucht

Jozef is geestelijk niet 'afgezakt', niet in het Egyptische denken terechtgekomen. Hij is in geestelijke zin alleen maar *hogerop* gekomen. Hij *is* Safenat Paneach. Hij spreekt en leeft op, hij *is* de vader Manasse en Efraïm, zijn getuigenis in die naamgeving is nog steeds in zijn hart aanwezig: **God heeft mijn moeite doen vergeten, God heeft mij dubbel vrucht gegeven in het land van mijn ellende.** God doet werkelijk alle moeite vergeten, hij geeft *dubbele* vrucht. En dat mag ook in jullie harten en levens doorwerken, mijn broers, in de hele familie van mijn vader. Intense vreugde bij Jozef. Intense dankbaarheid, wat een genade.

Beste deel

Het nieuws dringt door in het paleis van Farao. Hij zegt het vruchtbaarste deel van Egypte toe aan de familie van Jozef. De familie van de man die heel Egypte heeft gered, mag naar Egypte komen en in het beste deel van het land gaan wonen.

Genesis 45:17-20 – En Farao zei tot Jozef: Zeg tot uw broeders: doet dit: belaadt uw dieren en trekt heen naar het land Kanaän, en haalt uw vader en uw gezinnen en komt tot mij, dan zal ik u het beste van het land Egypte geven, zodat gij het vette des lands eten zult. Voorts hebt gij de opdracht hun te gelasten: Neemt u uit het land Egypte wagens voor uw kinderen en voor uw vrouwen, brengt uw vader mee en komt (herwaarts). Gij moet het niet jammer vinden van uw huisraad, want het beste van het gehele land Egypte zal voor u zijn.

Jozefs broers krijgen op de terugreis naar Kanaän niet alleen een paar zakken koren mee, maar veel en veel meer. Jozef doet hen uitgeleide. Jullie hoeven nergens meer bang voor te zijn, zegt hij. Verblijd je over al het goede dat God tot stand heeft gebracht.

Jakob in afwachting...

De goede, oude vader Jakob weet van dit alles nog niets. Die zit op dat moment nog in zijn tent in Kanaän, in afwachting van de terugkomst van zijn zonen. Met hem moeten de broers ook nog het een en ander uitpraten en duidelijk maken. Daarover de volgende keer.

Wat een opstelling van Jozef

Wat een verhaal en wat een geweldige doorwerking heeft de opstelling van Jozef in dit verhaal. Hij staat steeds weer op. Ook al wordt hij in een put gegooid of onder de grond in de gevangenis gestopt, hij gaat dóór met zijn God. Hij neemt geen wraak op zijn broers, maar stelt alles in het werk om tot verzoening te komen. Wat een opstelling!

Investeren in broederschap

Ben jij ook bereid om te investeren in broederschap? Om je net zoals Jozef op te stellen ten opzichte van je broeder en zuster? Laat Gods liefde dan ook bij jou *voorop* gaan. Dan hoeft er niets verdoezeld te worden. Dan mag en kan de onderste steen boven komen, ter verdere verlossing en bevrijding. Dan kan er werkelijke verzoening plaatsvinden tot heil van de gemeente. Dan laat je Gods koningschap openbaar komen in je leven!

Laat je leiden door de Heer

Laat je in zo'n situatie leiden door de Heer. Vraag Hem om wijsheid en geef die ander de ruimte om tot besef te komen. Dring het niet aan hem/haar op. Benut de mogelijkheden die de Heer je biedt. Dan laat je die ander 'tot leven' komen.

Leef met hetzelfde getuigenis in je hart als Jozef: Heer, U doet mij mijn moeite vergeten. U geeft mij dubbele vrucht.

Bedenk dat mensen kunnen veranderen. Wij zélf ook. Niet in eigen kracht of door menselijke inspanning, maar door de werking van Gods Geest. Ook die les mogen we leren uit dit verhaal. Vestig je hoop op Jezus, op de genade die je gebracht wordt door de verdere openbaring van Jezus en leef vanuit dat perspectief. Dan gaan we met elkaar een fase in waarin we dingen gaan beleven die nog niet eerder beleefd zijn.

(wordt vervolgd).

ERFZONDE BESTAAT NIET

Door Klaas Govers

Laatst vond ik een heel interessant artikel in een kerkelijk-cultureel blad. Als titel stond daar boven: *“O Heer, verlos ons van de erfzonde”*. En de schrijver van dit artikel, Wim van der Zwam, zei hierin: Het lijkt me een goed idee, dat we op de eerste zondag van juni landelijk een daad stellen en dat we landelijk de erfzonde afschaffen.

De zware last van de erfzondetheorie

Daar zit toch wel iets heel moois in. We zijn daar in feite al een hele tijd mee bezig om hier en daar te vertellen dat de erfzonde niet bestaat. Dat is ook weer een van die dogma's, die we in de loop van de eeuwen aangeslibd hebben gekregen. Dat dogma heeft vaak weer een loodzware last op mensen gelegd.

Als je moet leven met het idee dat je van huis uit een zondaar bent, dat het van kind af aan al mis met je is, dan is dat zeer terneerdrakkend. Je bent *‘in zonde ontvangen en geboren’*, je bent *‘in Adam de verdoemenis deelachtig’*.

Je bent belast met de schuld van eeuwen (ook die eeuwen zien dan op je neer). Je zit verward in erfzonde, erfschuld en erfsmet. Loodzwaar en loodzwaar en eigenlijk ook wat Aleid Schilder ergens zegt - je hoeft het niet in alles met haar eens te zijn, maar ze heeft soms wel eens een paar goede opmerkingen - je bent hulpeloos en toch schuldig.

Negatief mensbeeld

Zo was dat dan vaak; dat was vaak het mensbeeld. Je werd geboren als zondaar, maar je kon er niets aan doen, je was zo geboren. En als je dan als klein humeltje in de wieg ligt, ben je al verworpen, dan *ben* je al veroemd. Want vóór je nog de kans had om te kiezen, voordat je ja of nee kon knikken, zat je al aan de verkeerde kant. Voordat je de kans had zelfs om te praten of om te zeggen wat je wou, werd je schuldig verklaard. Je deugt niet, je mag er niet zijn, je bent afgekeurd.

Een legaat van Augustinus

Dat probleem is zo ongeveer met Augustinus begonnen, En via Augustinus is dat dan gaan doorwerken. Ook bij de Reformatoren en vooral in de Calvinistische traditie

heeft dat een stempel op het Godsbeeld en het mensbeeld gezet.

Die erfzonde heeft vaak als een loden last op de mensen gedrukt. Ze hadden het gevoel: ik ben een zondaar, ik kan niet anders, en toch word ik veroordeeld, omdat ik zondaar ben.

Je deugt!

En dan komt Paulus en zegt tegen de Atheners: jullie zijn van Gods geslacht. *‘Wij zijn van Gods geslacht’* (Hand. 17:29). Paulus zegt niet: Ik ben van Gods geslacht, maar jullie (nog) niet. Nee, *wij*, hij sluit zijn gehoor daarbij in. Wij horen van huis uit bij God. We zijn van huis uit ‘mensen van God’, we zijn van goede komaf, van hoge komaf, mensen van koninklijke bloede. Mensen van adel; en ‘noblesse oblige’, adeldom verplicht.

De psalmdichter van Psalm 8 zou zeggen: *‘je bent bijna goddelijk gemaakt’*. Maar je hebt vaak of af en toe toch nog wel eens gehoord dat het anders was, zodat je ook op dit punt nog wel heel wat tijd nodig hebt om te genezen. Dan gaan je ogen weer helder worden, je gaat het zien en met je hart ga je het omhelzen. Want wat is dát er vaak ingestampt: *je deugt niet!* Misschien is dat toch wel heel heilzaam: de erfzonde afschaffen. Ik geloof dat God een mens niet veroordeelt, om wat zijn voorgeslacht was of had uitgespookt.

Niet de schuld van je voorgeslacht dragen

In verschillende bijbelplaatsen staat trouwens dat de mens niet de schuld draagt van zijn voorgeslacht, onder andere: *“De ziel die zondigt, die zal sterven. Een zoon zal niet mede de ongerechtigheid van de vader dragen, en een vader zal niet mede de ongerechtigheid van de zoon dragen”* (Ezech. 18:20).

En ook: *“De vaders zullen niet om hun kinderen ter dood gebracht worden; ook zullen de kinderen niet om hun vaders ter dood gebracht worden; ieder zal om zijn eigen zonde ter dood gebracht worden”* (Deut. 24:16).

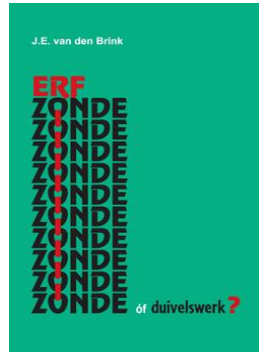
Het kan toch een heel stuk bevrijding bewerkstelligen als je ook op dát punt *ondogmatisch* wordt.

BOEK ERFZONDE OF DUIVELSWERK?

De meeste gelovigen weten zich gerechtvaardigd door het geloof, maar de mogelijkheid om ook daadwerkelijk als gelovige te leven, om zo naar het beeld van de Zoon des mensen toe te groeien, is voor velen te hoog gegrepen. Een van de redenen is de leer over de

'erfzonde'. In dit boekje weerlegt de schrijver deze opvatting vanuit de Schrift. Niet alleen tast de erfzondeleer de mogelijkheid tot levensheiliging aan, ook houdt deze opvatting in, dat kinderen van gelovigen hun ongerechtigheid te wijten hebben aan hun ouders, en daardoor vanaf de geboorte 'doemwaardig' zouden zijn. In dit boekje heeft de schrijver verschillende kerkelijke belijdenisgeschriften met hun commentaren getoetst aan het Woord van God en aan de levenspraktijk van de ware christen.

J.E. van den Brink
152 pagina's
ISBN-10 90-6261-505-8
ISBN-13 978-90-6261-505-6
€ 12,50

Verkrijgbaar als fysiek
exemplaar en ook gratis downloadbaar via
www.rhemaprint.nl

Op <https://www.openbaring.nu/erfzonde/> staat een hertaling van dit boek in de NBV en in modern Nederlands (*red.*).

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (16) DE VIERDE EN DE VIJFDE BAZUIN

Door Toon van den Hoorn

Openbaringen 8:12-9:12

Ik behandel alleen de grote lijn van wat er gebeurt want daar gaat het om. Zo doen we Openbaring.

De zonen Gods tegenover de antichrist

De twee legerkampen zijn en worden geïnstalleerd. In het ene kamp hebben we de zonen Gods die komen vanuit de gemeente openbaar in geboortegolven en aan de andere kant de antichrist. Die haalt het leger bij elkaar en probeert een tegengemeente, een antichristelijke zich te verwerven.

De confrontatie begint en de gemeente richt zich daarbij op een volledige doorwerking. Alle mensen in haar komen tot volheid. Mensen die nog in een Babylonische verwarring leven worden eruit gehaald, als ze willen. En de antichrist doet hetzelfde. Die rekruteert ook, *als* engel des lichts, maar dan voor zijn doel. In deze confrontatie waarin mensen of voor het één of voor het ander dienen te kiezen.

In deze confrontatie gaat de gemeente van Jezus Christus voorop. Eerst komt de gemeente van Jezus en

dan heb je de *reactie*. De gemeente uit zich, zoals Jezus zich altijd heeft geuit. Zonder geschreeuw of ophef, in alle eenvoud. Niet zichzelf verdedigend, ook niet zichzelf aanprijzend en reclame makend voor zichzelf. Nee, als levende getuigen. Het wordt gezien in hun leven.

De antichrist probeert te verduisteren wat daar uit de gemeente van Jezus Christus te voorschijn komt. Hij doet in het klein nu gewoon precies hetzelfde. Hij probeert het Woord, het leven als het goed is te verduisteren, te verdonkeremen. Hij zal altijd iets alternatiefs ertegen hebben. Dit is dus geen nieuwe ontwikkeling, alleen komt het hier tot een hoogtepunt. Hij probeert te verduisteren wat uit de gemeente van Jezus Christus te voorschijn komt met veel geschreeuw, met veel ophef, met heel veel aanprijzing en met bedrieglijke wonderen en tekenen. Met een: *hier is de Christus, daar is de Christus*. Hij zal tegen ons ingaan, zoals hij nu al volledig tegen ons is. Wat een heerlijke zaak als je ondertussen dit vasthoudt en die gemeente tot volheid ziet komen. Dat je in de gaten hebt dat de antichrist de gemeente niet kan raken. Dat staat er ook bij de 4^e bazuin. Hij kan God (de zon) niet raken en Jezus (de maan) zijn woord in de gemeente en de sterren in de gemeente toch niet raken. Want de zon, de maan en de sterren worden niet zelf getroffen, nee dat hebben we al eens eerder gezien toen we bezig waren bij de zon die verduisterd werd. Datzelfde zie je hier weer heel duidelijk naar voren komen. Weer hetzelfde principe vanuit het rijk der duisternis.

Verduistering: tussenschuiven en wegpraten

Er wordt dus iets verduisterd, er wordt iets tussen geschoven, er wordt iets weggepraat. Een principe dat nu al in de kiem aanwezig is. Waar mensen zaken wegpraten, bij voorbeeld: *de zonen Gods... waar heb je het over?* Dat is zo'n kiem, daar ga ik niet in mee en goed voor jou om daar ook niet in mee te gaan, maar heel bewuste en gericht bezig te zijn met Gods Woord, met zijn leven en met het zoonschap. De antichrist wekt aandacht voor andere dingen zo is deze confrontatie, deze strijd, in die fase van de 4^e bazuin. Wie zich onderwerpt aan Jezus Christus, zoals altijd, zal *geen enkele schade* ondervinden van deze grote verdrukking. In je werk zul je dan bemerken dat je tegengesproken wordt. Het is een tijd van verguizing, van miskenning. De vijand gaat tekeer op een manier zoals nog niet eerder is gebeurd.

Gods volheid in de gemeente

Daar kan je je heel bang voor laten maken, je helemaal in laten pakken, doe dat niet, want wij beleven binnen de gemeente ondertussen heerlijke tijden.

De eerstelingen begonnen bij de 1^e bazuin blijven niet alleen want de vrouw blijft baren, er komen steeds meer mensen tot volheid. Steeds meer mensen worden ook ingevoegd, zijn uit Babel weggetrokken en in de gemeente geplaatst. De regenstromen gaan onverminderd verder, zowel vroege als late regens en de regens er tussenin, door Gods Woord wat verkondigd wordt en uitgewerkt wordt in levens van mensen. Daar kan niemand iets op tegen hebben, behalve één die er dan nog meer tegenin brengt, maar de gemeente gaat verder. Steeds meer mensen bereiken de volheid en in de gemeente van Jezus Christus houdt men terdege rekening met wat de vijand doet. En vaart men de koers die men altijd heeft gevaren. Allerlei alternatieven, gespreksgroepen... hoe zullen we het nu eens gaan doen, enz. Daar hebben ze in ieder geval geen last van.

De vijand zet alles op alles

Ondertussen haalt de vijand alles uit de kast. Bij de 4^e, 5^e en bij de 6^e bazuin. Dat lezen we in Openbaring 8:13b een drievoudig wee. Daarna volgen die. *Wee hun die op de aarde wonen vanwege de overige stemmen van de bazuin van de drie engelen die nog bazuinen zullen.* Ik hoop dat het je inmiddels bekend voor komt omdat je er in studeert. In Openbaring 12:12b staat: *"wee de aarde en de zee want de duivel is tot u neergedaald in grote grimmigheid wetende dat hij nog weinig tijd heeft".* Dus de vijand haalt alles uit de kast. Dat gaat door bij de 5^e bazuin en vindt zijn vervolg bij de val van Babel in de 6^e bazuin. Dat is de lijn.

De grote ster valt uit de hemel: de antichrist

Als je kijkt naar Openbaring 9:1 dan zie je daar: "ik zag een ster uit de hemel op aarde gevallen". Deze ster wordt ook in Openbaring 8:10 genoemd. *"Een grote ster die brandend als een fakkel uit de hemel valt".* Daar heb je die zoon Gods die zijn hoge positie verlaat omdat hij ingaat op de verleiding vanuit het rijk der duisternis. Het is de mens der wetteloosheid, de antichrist, de aanvoerder van het rijk der duisternis op dat moment. Hij is aanvoerder, omdat de duivel hem alle macht aangeboden heeft in de vorm van Belial en Apollyon. Tezamen tot een geest samengesmolten namelijk *de antichristelijke geest*. Die in hem vaart en hem helemaal vervult. Een heel lelijk gebeuren.

Hij opent de put van de afgrond

Hij heeft de sleutel van de put van de afgrond. Het is een voortzetting van dat gegeven, omdat Apollyon erin zit. Hij heeft dus kennis, macht en gezag om de afgrond te open en doet dat ook. Daar komt aardig wat narigheid uit, dat hadden we er net inzitten. Daar zijn we zo mee

bezig geweest met de Heer voorop en nu komt het hele zootje weer te voorschijn.

In vers 2 zie je *dat de zon en het zwerk verduisterd werden*. Dat is een vervolg van wat we net aan het begin hadden, dat de zon en de maan voor 1/3 verduisterd werden. Hier zie je datzelfde proces weer wat begint bij de 4^e bazuin. *Zon maan en sterren die verduisterd worden*. Dus de acties van de antichrist gaan tijdens de 5^e bazuin gewoon door, in verhoogde mate met als doel de gemeente af te schermen en uit te schakelen. Te zorgen dat de mensen die nog moeten kiezen het werk van de gemeente niet kunnen zien. Als we dan kijken wat er uit de put komt, dan zie je dat er machten, demonen die in de afgrond terecht gekomen zijn en daar geketend waren. *De antichrist, een mens, maakt alles los wat in de afgrond terecht is gekomen en gebied ze hun plaats in het leger van satan opnieuw in te nemen. Hij krijgt zo het leger weer op volle oorlogsterkte*. Dan heeft het voor de gemeente van Jezus Christus geen zin meer om een machten der duisternis in de afgrond te werpen, hij wordt er met dezelfde gang weer uitgehaald.

Ons machtswoord

Jezus heeft ons een machtswoord gegeven: *Ik heb jouw macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden, tegen de gehele legermacht van de vijand* (Luk. 10:19). Dat geldt ook al komt die hele legermacht weer op volle sterkte.

Slangen zijn demonen en scorpioenen zijn demonen die in de afgrond gezeten hebben. Je mag daar je voet op zetten en niets zal jou enig kwaad doen. Deze belofte geeft de Heer jou. De gemeente van Jezus Christus verstaat dat, leeft daaruit en zal alles wat uit die put opkomt, vanuit de rook, buiten kunnen houden. Dus uit eigen hemel kunnen sluiten. Die zitten niet te denken: wat er gaat gebeuren, want dat weten ze allang. Ze kennen het boek Openbaring en verstaan de geestelijke wereld. Ze hebben macht en autoriteit als zonen. Wij kunnen een macht dan niet meer in de afgrond werpen. We kunnen hem wel uit eigen hemel houden.

Mensen losmaken van machten der duisternis

We kunnen gelukkig wel alle mensen losmaken die los willen komen van machten der duisternis. Dat blijft staan, ze kunnen dan weliswaar niet meer gevangen gezet worden, maar dat bevrijden houdt niet op. Nog meer gezag en nog meer autoriteit, omdat er steeds meer zonen komen die mensen losmaken van de machten der duisternis.

De mens is dan vrij en kan vervuld worden met Gods Geest. Dat zie je gebeuren in de gemeente, zodat deze tot volheid groeit en alles buiten de deur houdt. Je zou haast zeggen dat er 'geen vuiltje meer aan de lucht' is,

maar met die rook aan de lucht is dat nog niet zo. Onze positie daarbinnen en daarin blijft dezelfde. We worden toegerust door Jezus Christus. Alleen maar om helderder te schijnen in deze duisternis, want het is een tijd van intense duisternis.

Die verdrukking leidt tot een keuze van mensen

Die verdrukking is bedoeld om een keuze te forceren bij mensen. Om een plaag te bewerken, zodat zij moeten kiezen en dan het liefst wat die antichrist wil. Gericht op mensen die weet hebben van Jezus Christus of misschien ook wel van bekering, maar die zijn blijven hangen en zich nergens meer in hebben verdiept.

Daar liggen de zwakke plekken, die zitten in Babel. Gelukkig is de gemeente ook met Babel bezig om ze uit het vuur te halen want dat is redelijk begonnen.

De zonen Gods in de gemeente laten opnieuw een helder, krachtig en duidelijk geluid horen. Een heilbrengende boodschap en alles wat er vanuit de duisternis hier te voorschijn komt blijft voor de gemeente op de tweede plaats. Op de eerste plaats komt die volheid, alles waar ze in leven. Van daaruit wederstaan ze en dulden ze geen enkele inmenging, maken mensen los en halen ze weg uit Babel.

Nu wordt in vers 4 gezegd ***dat zij aan het gras der aarde geen schade zouden toebrengen nog aan enig gewas nog aan enige boom***. Dat zegt de gemeente. Uit de mond van de zonen Gods: breng geen schade toe aan de bomen. Dat zeggen ze vanuit het leven. Het is de boodschap van de gemeente die zo doorwerkt dat de werkingen van de antichristelijke gemeente geen enkel effect hebben op hen die hiermee werken en hierin leven. Ze worden ook nog genoemd, bomen, gewas en gras. Bomen zijn beeld van zonen Gods. Daaraan kunnen ze geen schade toebrengen. Nog aan enig gewas, dat is wat leeft, mensen die in de gemeente leven en zich ontwikkelen tot zonen Gods.

Op de bres voor het groene gras: onze kinderen

Noch aan het (groene) gras, dat zijn de kinderen. Ik heb wel eens iemand uit onze kringen horen zeggend dat er geen schade toegebracht worden aan onze kinderen. In deze tijd is dat nog niet zo, dan wel. Natuurlijk proberen we dat nu al en sta je om de kinderen heen en voor hen op de bres. In deze tijd wordt er nog wel schade toegebracht aan onze kinderen.

In de gemeente wordt de boodschap gebracht van heil, verlossing en genezing. Een boodschap van groei naar volwassenheid, die stromen van levend water met zich meebrengt temidden van dorheid.

De gemeente roept op: trek uit Babel

De gemeente treedt heel duidelijk op en waarschuwen voor onheil en duisternis, voor de antichrist. Ze doet dat

in alle zuiverheid en eenvoud, zonder ophef en theologische discussies. Ze roept op weg te trekken uit Babylon.

De zonen Gods, daarmee gebeurt wat. In 1 Corinthiërs 15:29 staat dat ze zich dagelijks ***laten dopen voor de doden***. Die halen die doden die daar in die stad zitten, christenen, die halen ze eruit. Die gaan voor hen door het vuur, ***de vuurdoop***. ***Ze trekken mensen uit het vuur***. Die mensen zeggen niet: laat mij maar zitten, nee ze trekken ze eruit en ze merken zelf hierbij een beschutting. Het leven van God manifesteert zich in hen. Veel krachtiger dan alles wat zich tegen hen richt. Als je die hele bende nog een keer tot je door laat dringen, besef dan wat er in de gemeente gebeurt en zich daar manifesteert is veel krachtiger, dan wat zich tegen hen keert. Er wordt geen schade toegebracht aan bomen en allen die naar hun woorden luisteren en met die woorden werken.

Dat gebeurt in aanleg nu feitelijk ook al

Dat is eigenlijk nu al zo, waar je met de woorden van zondags en op de kringen en bijbelstudies werkt en er almaar op doorbouwt en mee bezig bent, dan krijg je hoe langer hoe meer van het heil al te pakken. In je vingers, in je leven. Daartoe zullen we elkaar aanmoedigen.

Hoe zal het met onze kinderen gaan?

Er wordt ook geen schade toegebracht aan de kinderen, omdat de zonen Gods geopenbaard zijn die volkomen, volmaakt heiligen. Hun machtswoord beschermt op die manier. Jonge kinderen, het groene gras kan helemaal meekomen in de ontwikkeling van de gemeente. Twaalfjarigen hebben, net als Jezus, het evangelie op een rijtje en kunnen er in eigen leven volledig mee werken. Als je dan nog eens over kinderwerk of jeugdwerk nadenkt en de verleiding hebt om te zeggen dat het met 12-jarige toch anders is, dat is een andere categorie, dan wil ik je nu eens vragen om met de Heer door te praten wat je dan ziet: ***Of dat het oorspronkelijke is of we daarmee moeten blijven heulen tot in de eindtijd***. Of dat we ons er juist tegen keren, tegen die machten die kinderen te grazen nemen. Dan neem je de kinderen minder te grazen, maar die machten. Dat is kinderwerk, dat is jeugdwerk. Geen aparte categorieën die je apart aan moet pakken, moeilijke jeugd, weerspannige toestanden. Die gemeente in de eindtijd heeft die visie gehouden en heeft geen omslag gemaakt, ze zijn het geestelijk blijven aanpakken.

Steeds meerderen komen tot volwassenheid

Ondertussen zie je dat de gemeente zich uitbreidt. Dan komen er steeds meer mensen tot geestelijke

volwassenheid, dan gaat het toe naar de totale verheerlijking van de gemeente bij de 7^e bazuin, dat komt er aan: de wederkomst van Jezus met de zijnen. Binnen de gemeente het volle licht en buiten steeds donkerder, steeds moeilijker.

Het werk van de zonen van het verderf

Die zonen van het verderf, van de antichristelijke gemeente, zitten niet stil. Ze richten zich op allen die het nog niet zo duidelijk zien, die kunnen ze nog wel overvallen. Die het duidelijk zien, overvallen ze niet. Zij die het zegel van de levende God nog niet op hun voorhoofd hebben. Die niet mee kunnen komen in de vernieuwing, die pijnigen ze. Ze zeggen dat die pijniging door de gemeente komt, waar je in zit. Ze laten je vallen in de gemeente, kom maar bij mij (de antichrist), dan houdt die pijniging op. Hij stuurt die pijniging, dat heb je dan toch door. Dat de boze je bestookt en die pijniging op kan laten houden.

Ook nu, daar trap ik niet in, kom nou. Je gaat door en hebt in de gaten wat er achter zit. Dan heb je het ook in de eindtijd in de gaten. Hij kan die pijn sturen en hij kan hem laten ophouden. Door die pijn probeert hij mensen tot een keuze te dwingen. Ja, als het nu zo moeilijk wordt in het volle evangelie dan... Betrap je er op als het een keer in je gedachten op komt. Als je dat onderscheidt, wordt die moeite minder want dan laat je het niet hoog oplopen.

Dat wat ik net aangaf van die pijniging, dat is dan een persoonlijke ervaring van mensen die in een Babylonische situatie leven. Mensen die nu in verwarring leven, het niet helder hebben, kunnen ook al behoorlijk gepijnigd worden.

Zij zullen de dood niet vinden

In vers 6 staat dan iets heel apart: ***zij zullen de dood niet vinden en de dood vlucht van hen weg.*** Vreemd hè. Je kunt dan niet wegvlugten uit de realiteit door de dood te zoeken. Zo'n gedachte aan zelfmoord is altijd een influistering van een demon, het is geen menselijke gedachte. Die wil op zo'n moment een mens in zijn opperste nood afmaken, liquideren. Maar nu is de antichrist aan het roer die zegt: ik kan niemand missen, je moet erbij blijven. Daarom vlucht de dood van hen weg. Hij gaat door met de pijniging.

De definitieve keuze die gemaakt moet worden

En aan de andere kant is de gemeente bezig om mensen uit het vuur te halen. Als er waarachtigheid en oprechtheid is, zullen ze eruit komen. Ook dan nog. De mensen moeten dus kiezen:

- Of luisteren naar de gemeente en bevrijd worden, genezen worden, gedoopt worden in de heilige Geest, dus ook verzegeld worden en geen schade

meer leiden. Dat is heerlijk, want dan geldt de belofte uit vers 4: geen schade toebrengen aan enig gewas.

- Of ingaan op de woorden van de anti-gemeente. Het merkteken op het hoofd ontvangen en ingelijfd worden bij de antichristelijke gemeente en onder de geest van de verderver komen.

Voor de oprechten gaat het licht op

Veel mensen die nu verblijven in kerken en kringen, op evangelisch erf, op charismatisch erf - allemaal brede straten van Babel - zijn oprecht en ik geloof dat in die tijd ***voor alle oprechten het licht zal opgaan.*** (Ps. 112:4). Voor de duidelijkheid: het kan ook al eerder. Zij zullen dan zeggen: dit heb ik altijd gezocht en ze sluiten zich soms nu al bij je aan en dán zeker.

Nu zie ik werkzaam worden wat ik in de Bijbel over Jezus heb gelezen. Waarnaar ik altijd al gehunkerd heb. Dan begrijp je dat het dan ook voor hen is. Dan mogen ze in korte tijd inhalen, wat ze misschien wel jaren hebben ontbeerd (= gemist), en dat is genade.

In korte tijd, omdat de volheid van de gemeente alleen maar toeneemt en toeneemt, bij de 4^e, 5^e, 6^e en bij de 7^e bazuin de verheerlijking. Zo bekijk je die bazuinen nog eens op een andere manier. Dan zie je daar de tegenkanting en alles wat er tegenop komt, maar zij mogen het inhalen.

Anderen zo mogelijk uit het vuur rukken

Kiest men het niet, laat men de gemeente van Jezus Christus praten, dan werkt het ook niet bij je en als je daarin doorgaat, dan werkt het straks ook niet en kom je bijna automatisch in de handen van het verderf. Maar er is een keuze mogelijk voor ieder mens persoonlijk.

Het richt zich voornamelijk op hen die geestelijk nog in Babel zitten want zij die in de gemeente zijn en die volheid met elkaar beleven, die kunnen zich er wel voor afschermen. Die zijn bezig die anderen uit het vuur te halen.

De drie weeën: Babel komt aan zijn einde

De scheiding tussen deze twee wordt totaal zoals vers 12 aangeeft in drie weeën. Het eerste wee is voorbijgegaan, zie nog twee weeën komen hierna. Waar het bij die drie weeën op neer komt is dat Babel, die mooie christelijke stad op aarde, die zal ophouden te bestaan.

Aan de ene kant zullen er mensen spontaan uit wegtrekken, ook zullen er mensen uitgehaald worden, gered uit het vuur.

Aan de andere kant gaan er mensen ten onder. Ik vind het onbestaanbaar, maar de Bijbel zegt dat het zo zal zijn.

De lijn is: overwinnende en om te overwinnen

Houd dan in alles nu en ook in de toekomst van Openbaring, die positieve lijn vast waarin je de gemeente ziet opkomen, **overwinnende en om te overwinnen**. Haal dat positieve naar voren en eruit. Verheug je met mij op de heerlijke dingen die gaan komen.

Terwijl je je daarnaar uitstrekt is het ook goed om heel duidelijk te weten wat ons als zonen Gods te doen staat. Daartoe dient Openbaring, dat ik een duidelijk beeld, dat ik een duidelijk zicht heb op de lijnen die zich in de geestelijke wereld ontwikkelen zodat ik weet dat die lijnen nu al bezig zijn en ik nu al helemaal met alles wat in mij is voor de Heer kan kiezen. Voor zijn woord, voor zijn Geest, voor zijn gedachten, voor het op weg gaan naar die volheid. Los van alle zwaarigheid.

Dan zal ik het morgen ook doen en overmorgen ook. En volgend jaar en ook hier bij deze bazuinen nog veel intenser en nog meer doen in ganse volheid. Dat is een heerlijke zaak.

Ik denk dat nu bij jou, bij de bazuinen niet meer het negatieve voorop staat, maar de heerlijkheid, het goede wat zich ontwikkelt. Dan zie je hoe liefde en ontferming juist ook dan werkt (*wordt vervolgd*).

[19960522-2370b-TvdH-openb8.12.9.12-4e en 5e bazuin. Installatie van de twee legerkampen-\(op16\)](#)
[Overzicht studies Openbaringen](#)
[Schema zevende zegel Openbaring](#)

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is **op 15-09-'26 voor no. 9 van jaargang 5, september 2026**. Met o.a. artikelen van Christiana van de Velde, Piet Guijt en Lauris van Eekeren. Verschijningsdatum: circa 25 september.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie:

Jildert de Boer

Jan van Nassaupark 91,
3844 BS Harderwijk.

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

Redactie

GEDICHT

Misschien zijn er van die dágen, dat je zegt:
'Heer... doet Ú voor mij het licht aan
want ik heb even geen krácht meer,
geen moed...want mijn hárt doet zo'n zeer!
Het zijn momenten van verdriet,
het zijn moménten... die niemand ziet!'

'Maar toch Heer, U bént er, U was er, U zal er zijn
want... U ziet het hart, U ziet de pijn!
Dan intens liefdevol spréékt U...:
'Mijn geliefd kind, mag Ik er ook nú, voor jou zijn?
Geef Mij dan je hánd mijn kind, geef Mij je pijn
want Ik maak jou daarvan vrij... gelóóf je Mij?'

'Weet mijn kind, dat Ik je zal kóesteren en bewaren
en waar je ook gáát... Ik ben erbij
want elke dag steeds weer opnieuw,
ben Ik de Herder voor jouw ziel!
Dus kijk omhóóg en houd je vast aan Mij
dan kun je weer ádemen en leven want... dan ben je vrij!

Hanny Laurita

